

**INFORME DE VALORACIÓ JURÍDICA I D'INCIDÈNCIA TERRITORIAL I AMBIENTAL DE LA
PROPOSTA DEL PLA TERRITORIAL SECTORIAL PER A LA GENERACIÓ ELÈCTRICA EÒLICA I
FOTOVOLTAICA, LES SEVES LÍNIES D'EVACUACIÓ I ELS SEUS ELEMENTS
D'EMMAGATZEMATGE – PLATER – EN RELACIÓ AL MUNICIPI DE L'ALBIOL (BAIX CAMP)**

INFORME EMÈS EN REQUERIMENT DE L'AJUNTAMENT DE L'ALBIOL.

INFORME DE VALORACIÓ JURÍDICA I D'INCIDÈNCIA TERRITORIAL I AMBIENTAL DE LA PROPOSTA DEL PLA TERRITORIAL SECTORIAL PER A LA GENERACIÓ ELÈCTRICA EÒLICA I FOTOVOLTAICA, LES SEVES LÍNIES D'EVACUACIÓ I ELS SEUS ELEMENTS D'EMMAGATZEMATGE – PLATER – EN RELACIÓ AL MUNICIPI DE L'ALBIOL (BAIX CAMP)

INFORME EMÈS EN REQUERIMENT DE L'AJUNTAMENT DE L'ALBIOL.

Í N D E X

1 ANTECEDENTS I OBJECTE

2 VALORACIONS D'ABAST JURÍDIC

2.1 NORMATIVA D'APLICACIÓ. NATURALESA I LÍMITS MATERIALS DEL PLA TERRITORIAL SECTORIAL

2.2 SOBRE L'AUTONOMIA LOCAL, LES COMPETÈNCIES MUNICIPALS URBANÍSTIQUES I LA NECESSÀRIA INCORPORACIÓ DEL PLANEJAMENT MUNICIPAL VIGENT

2.3 SOBRE LA MANCA DE MOTIVACIÓ SUFICIENT I INDIVIDUALITZADA DE LA ZONIFICACIÓ I DELS OBJECTIUS MUNICIPALS PREVISTOS AL PLATER

3 VALORACIONS D'ABAST TRANSVERSAL A LA PROPOSTA DEL PLATER D'INCIDÈNCIA A ESCALA LOCAL | DE MUNICIPI

3.1 LA PLANIFICACIÓ I ORDENACIÓ URBANÍSTICA EN L'ÀMBIT LOCAL COM A GARANT DELS VALORS DEL SÒL NO URBANITZABLE

3.2 BIAIX EN LA VALORACIÓ DEL SÒL NO URBANITZABLE RESPECTE LA PROPOSTA INICIAL DE ZONIFICACIÓ PER ALS SÒLS NO ARTIFICIALITZATS DEL PLATER

4 VALORACIONS D'ABAST ESPECÍFIC A LA PROPOSTA DEL PLATER D'INCIDÈNCIA A ESCALA LOCAL DEL MUNICIPI DE L'ALBIOL

ANNEXES

- PLÀNOL DE SOBREPOSICIÓ ZONIFICACIÓ MP | PLATER (FV) - L'ALBIOL

- PLÀNOL DE SOBREPOSICIÓ ZONIFICACIÓ MP | PLATER (FV) | DELIMITACIÓ PARC NATURAL MUNTANYES DE PRADES, POBLET I SERRA DE LA LLENA - L'ALBIOL

- PLÀNOL DE SOBREPOSICIÓ ZONIFICACIÓ MP | PLATER (EO) | DELIMITACIÓ PARC NATURAL MUNTANYES DE PRADES, POBLET I SERRA DE LA LLENA | ESPAI VITAL ÀGUILA CUABARRADA - L'ALBIOL

DOCUMENTACIÓ COMPLEMENTÀRIA APORTADA PER L'AJUNTAMENT EN RELACIÓ A L'INFORME

INFORME DE VALORACIÓ JURÍDICA I D'INCIDÈNCIA TERRITORIAL I AMBIENTAL DE LA PROPOSTA DEL PLA TERRITORIAL SECTORIAL PER A LA GENERACIÓ ELÈCTRICA EÒLICA I FOTOVOLTAICA, LES SEVES LÍNIES D'EVACUACIÓ I ELS SEUS ELEMENTS D'EMMAGATZEMATGE – PLATER – EN RELACIÓ AL MUNICIPI DE L'ALBIOL (BAIX CAMP)

INFORME EMÈS EN REQUERIMENT DE L'AJUNTAMENT DE L'ALBIOL.

1 ANTECEDENTS I OBJECTE

En data de 30 d'abril de 2026, l'Ajuntament de l'Albiol, rep notificació emesa per part de l'Institut Català d'energia (ICAEN) adscrit al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica en relació a l'Assumpte: ***Tràmit d'audiència del Projecte de decret d'aprovació del PLATER i de consulta de l'estudi ambiental estratègic, d'acord amb l'Edicte publicat al DOGC núm. 9655 de data 29 d'abril de 2026, pel qual s'inicia el tràmit d'informació pública.***

En aquesta, s'indica que, dins el termini establert, es poden presentar les al·legacions, les observacions i els suggeriments que considereu oportuns, en relació al mateix, i pel que s'incorpora un visor cartogràfic del PLATER, d'acord amb les claus d'accés facilitades específicament per a cada ajuntament prèviament per part del Gabinet de la Consellera.

En base, doncs, a aquesta possibilitat, **l'Ajuntament de l'Albiol, d'acord amb les seves respectives competències en l'àmbit local en relació al marc de planejament i ordenació urbanística en la seva delimitació territorial administrativa i, específicament, en la regulació dels usos i les activitats d'incidència ambiental, cas de les considerades en l'àmbit del PLATER, aporta el present informe de valoració, per tal que les motivacions expressades, degudament justificades i raonades de forma objectiva d'acord amb els propis interessos de promoció locals i, per extensió, comarcals, i, tanmateix, acord l'assoliment dels objectius energètics i de descarbonització de l'economia local en el marc de la Transició energètica a nivell de Catalunya, puguin ser degudament incorporades al document del pla, en les seves posteriors fases d'aprovació.**

En aquest sentit, l'informe de valoració se centra en els diferents aspectes de major rellevància vinculats a l'ordenació i regulació normativa en l'àmbit del Sòl no urbanitzable, que, de forma potencial, es pot veure notablement alterat en la seva estructura territorial i matriu biofísica, de trets identificatius i característiques singulars i, alhora, identitàries, en determinats municipis del nostre territori, on la implantació de les energies renovables considerades en el PLATER hi juguen un paper altament estratègic com a infraestructures vectorres per a l'assoliment dels objectius energètics, tot i que amb caràcter general territorial, establerts en la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, no puguin comportar, en cap cas, una exigència de compliment normatiu obligat respecte al seu rang jurídic previst sectorialment que esdevingui bé la generació d'efectes d'incidència territorial, ambiental, paisatgístic i/o socioeconòmica desfavorables en relació a un determinat municipi, tot provocant desequilibris en la capacitat de control en l'admissibilitat i implantació de les energies renovables que

puguin suposar el superar la capacitat de càrrega, al pressuposar el caràcter prioritari d'aquestes en detriment d'altres usos, activitats, infraestructures i/o actuacions, que, tot i no correspondre's de forma estricta a una estructura associada i/o vinculada al sector energètic, incorporen entre els diferents objectius de sostenibilitat establerts, el de la reducció de les emissions i, en tot cas, el de mitigació dels efectes del canvi climàtic acord, establerts en els principis rectors i determinacions generals a nivell local en relació a l'Energia i el Clima i desenvolupades ja amb anterioritat al propi PLATER.

Així, cal complementar, tal i com reconeix pròpiament el document de proposta del PLATER en relació a l'àmbit territorial municipal, en el seu apartat **7.3.3.5. Adaptació municipal a la zonificació del PLATER**, la visió territorial acotada i centrada en la divisió administrativa d'un municipi, en aquest cas, el municipi de l'Albiol, i, per extensió, en la seva conformació territorial establerta a nivell comarcal, en aquest cas, la comarca del Baix Camp, per tal d'assolir el màxim grau d'encaix respecte la proposta inicial de zonificació determinada pel PLATER a escala local, no obstant, però, cal expressar, únicament referenciada acord amb les necessitats de cobrir una potencial producció energètica en cada municipi en base als criteris de solidaritat territorial interpretada finalment en aplicació de la Disposició addicional primera del Decret Llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades, en relació a l'assoliment dels objectius energètics i/o de descarbonització per a l'any 2050 globalment i determinats en el PROENCAT.

En aquest cas, doncs, l'informe de valoració s'efectua d'acord amb els objectius i criteris ambientals d'incidència sobre el marc urbanístic i d'ordenació del Sòl no urbanitzable, entenent que els àmbits corresponents al sòl urbà i al sòl urbanitzable, acord amb les determinacions i normativa establerts en el Text refós de la Llei d'Urbanisme (TRLU), presenten tant el grau d'acotament i regulació urbanística a nivell local, que permet en aquesta fase de proposta del PLATER, disposar d'un context territorial delimitat i idoni per tal d'establir una progressiva implantació de les energies renovables que afavoreixin els objectius energètics establerts en els diferents nivells i agents implicats, cas de la ciutadania, administració local i sector econòmic, com a més representatius.

En el cas del sòl no urbanitzable, en la seva interpretació arran de l'entrada en vigor del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, així com de les posteriors modificacions, i, tanmateix, expressat pel propi PLATER, s'incorpora de forma explícita el concepte de sòls artificialitzats i sòls no artificialitzats, més enllà de les classificacions de sòl establertes en el TRLU, que comporten de forma obligada, la necessitat d'efectuar tot un seguit de valoracions i consideracions motivades davant la predisponibilitat de superfície de Sòl no urbanitzable, tot i que lícita i si més no justificable acord amb l'objectiu de cobrir una certa demanda potencial energètica, a ressaltar, a mitjà termini, basada únicament en la progressió de l'electrificació, com a escenari prioritari i, pràcticament, vertebrador del sector energètic a nivell territorial global, s'estableix, no obstant, de forma predeterminada i, tanmateix, amb caràcter vinculant i obligat normativament.

Aquest fet comporta, indiscutiblement i de forma totalment objectiva a partir d'aquest moment, una marcada alteració respecte tant la previsió i/o planificació dels futurs usos, activitats, infraestructures

i/o actuacions admissibles en l'actualitat acord amb el marc de planejament i ordenació local que s'hagin d'emplaçar en l'àmbit del Sòl no urbanitzable davant la potencial implantació de les energies renovables, tot atribuint i/o interpretant la prioritització i rang jurídic superior que s'estableix acord amb el PLATER sobre aquestes, on, cal incidir en el fet d'atorgar-li, en el seu cas, el pressuposat interès públic de les mateixes, i, conseqüentment, facilitant els tràmits administratius en la seva aprovació i/o autorització, simplificant, entre d'altres, el procediment d'avaluació de l'impacte ambiental establert per la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, o bé la incapacitat davant els drets de desenvolupament i usos efectuats per part dels propis propietaris dels sòls, en els que s'inclou la titularitat pública municipal, que comporten un marcat grau d'incertesa i, alhora, d'inseguretat jurídica, davant el potencial escenari de disposició predeterminada i/o via expropiació, i, fins i tot, especulativa en molts casos, que sovint representen els sòls no urbanitzables vinculats a entorns històrics locals, preferentment d'indubtable component estructural rural i agrari, d'altra banda, vertebrador de l'economia local, i base territorial per a possibilitar en les darreres dècades, tant la promoció de l'economia local i diversificada, com l'assoliment dels objectius de sostenibilitat ambientals determinats a nivell europeu, cas dels ODS, en les que, evidentment, s'hi inclou sectorialment l'àmbit de l'energia i que, de forma integrada, comporten el disposar d'un marc territorial més equilibrat a nivell de Catalunya, tot afavorint la identificació de les singularitat i trets popis de cada part d'aquest.

L'àmbit local, doncs, en aquest cas, els municipis, s'erigeixen com a veritables estructuradors i, alhora, vertebradors, de les dinàmiques que es van generant al llarg del temps en relació ant al consum racional del Sòl no urbanitzable, com a la compatibilització i encaix dels diferents usos, infraestructures i actuacions que s'emmarquen en aquest i que configuren el Sistema d'espais lliures, el qual en garanteix tant la permeabilitat territorial i la seva connexió biològica, com l'equilibri i l'acotament respecte la seva capacitat real d'acollida, d'acord amb el seu context territorial i matriu biofísica.

Aquesta **SOBIRANIA I AUTONOMIA LOCAL** esdevé viable i sostenible temporalment acord amb les competències atribuïdes respecte les figures de planejament urbanístic i d'ordenació, tanmateix, acotades normativament, que permeten, en relació a la promoció i potencial implantació de les energies renovables i la seva regulació en el Sòl no urbanitzable, garantir el control i seguiment sobre un marc sectorial - l'energia - davant els potencials efectes d'incidència territorial, ambiental, paisatgística, cultural, social, econòmica i, fins i tot, identitària, amb caràcter desfavorable que, en molts casos, es sobreposen i, en cap cas, compensen, els clars efectes favorables que, interpretats de forma objectiva en el seu conjunt, presenten davant l'assoliment dels objectius energètics determinats en el marc de la Transició energètica.

2.1 NORMATIVA D'APLICACIÓ. NATURESA I LÍMITS MATERIALS DEL PLA TERRITORIAL SECTORIAL

El PLATER es configura com un pla territorial sectorial, d'acord amb la **Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial**. En concret, l'article 17 d'aquesta Llei estableix que els plans amb incidència territorial elaborats pels departaments de la Generalitat tenen el caràcter de plans territorials sectorials i es formulen quan així ho determini el Govern.

Ara bé, l'abast propi d'aquests instruments queda delimitat per l'**article 18 de la mateixa Llei**, segons el qual:

“1. Els plans territorials sectorials contindran una estimació dels recursos disponibles, de les necessitats i dels dèficits, territorialitzats en el sector corresponent. També contindran la determinació de les prioritats d'actuació i la definició d'estàndards i normes de distribució territorial.

2. Els plans territorials sectorials tindran com a àmbit d'aplicació tot el territori de Catalunya.”

Per tant, el planejament territorial sectorial pot establir criteris, prioritats i estàndards de distribució territorial en el sector corresponent, però ho ha de fer a partir d'una estimació territorialitzada dels recursos disponibles, de les necessitats i dels dèficits, i no únicament mitjançant una assignació abstracta o generalitzada d'objectius de producció energètica per municipi.

En aquest sentit, el mateix document de la Memòria general del Projecte de decret identifica que la finalitat principal del PLATER és determinar la producció d'energia eòlica i fotovoltaica de cada municipi en funció de la seva capacitat d'acollida i de criteris de solidaritat territorial per assolir els objectius globals.

Tanmateix, aquest PLATER es desvincula dels límits materials propis d'un pla territorial sectorial i es projecta sobre el territori municipal com una ordenació directa i predeterminada dels sòls aptes sense una motivació suficient, individualitzada i coherent amb el planejament urbanístic vigent de cada municipi.

Aquesta qüestió és especialment rellevant en el sòl no urbanitzable, on el PLATER introdueix categories com els “sòls artificialitzats” i “sòls no artificialitzats”, que no coincideixen necessàriament amb les classificacions i qualificacions pròpies del Text refós de la Llei d'urbanisme. En conseqüència, la zonificació proposada no pot operar com una mera disponibilitat general del sòl no urbanitzable per a la implantació d'infraestructures energètiques, sinó que ha d'incorporar una valoració específica de la capacitat real d'acollida del municipi, dels valors ambientals, paisatgístics, agraris i territorials concurrents, i del planejament municipal aplicable.

En definitiva, la transició energètica constitueix un objectiu normatiu d'interès públic, però el seu desplegament ha de ser ordenat, proporcional i territorialment compatible. El PLATER, com a pla territorial sectorial, no pot substituir la funció pròpia del planejament urbanístic municipal ni imposar una lectura homogènia del sòl no urbanitzable que desconeixi la realitat física, ambiental i urbanística concreta del municipi d'alguns municipis de Catalunya. El seu contingut ha d'ajustar-se al marc de la Llei 23/1983 i, en particular, a l'exigència de territorialitzar els recursos, les necessitats, els dèficits i les prioritats d'actuació amb una motivació suficient i verificable.

2.2 SOBRE L'AUTONOMIA LOCAL, LES COMPETÈNCIES MUNICIPALS URBANÍSTIQUES I LA NECESSÀRIA INCORPORACIÓ DEL PLANEJAMENT MUNICIPAL VIGENT

L'article 140 de la Constitució Espanyola garanteix l'autonomia dels municipis, en disposar que:

“La Constitución garantiza la autonomía de los municipios. Estos gozarán de personalidad jurídica plena. Su gobierno y administración corresponde a sus respectivos Ayuntamientos (...)”.

En el mateix sentit, l'article 86.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que:

“El presente Estatuto garantiza al municipio la autonomía para el ejercicio de las competencias que tiene encomendadas y la defensa de los intereses propios de la colectividad que representa”.

Aquesta autonomia local té una projecció directa en matèria urbanística. Així, l'article 84.2.a) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i l'article 25.2.a) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, reconeixen als municipis competències pròpies en matèria d'urbanisme, incloent-hi el planejament, la gestió, l'execució i la disciplina urbanística.

Aquesta qüestió resulta especialment rellevant en el cas del PLATER, atès **que l'article 6 del Projecte de decret** estableix com a finalitat principal del Pla *“determinar la producció d'energia eòlica i fotovoltaica de cada municipi”*, en funció de la seva capacitat d'acollida i tenint en compte criteris de solidaritat territorial per assolir els objectius globals.

Per tant, el PLATER no es limita a establir criteris generals d'ordenació territorial, sinó que projecta sobre cada municipi una determinada assignació sectorial de producció energètica i una zonificació d'aptitud per a la implantació d'instal·lacions eòliques, fotovoltaïques, línies d'evacuació i sistemes d'emmagatzematge.

En aquests termes, el Pla tracta el terme municipal com un simple suport físic per a la implantació de potència energètica, projectant una zonificació desvinculada del planejament urbanístic vigent i de la realitat territorial concreta. Aquesta configuració excedeix les funcions pròpies d'un pla territorial sectorial, en la mesura que imposa als municipis una determinada ordenació territorial i els atribueix

una concreta producció d'energia eòlica i fotovoltaica sense una justificació suficient, expressa i individualitzada, amb afectació directa al principi d'autonomia local.

2.3 SOBRE LA MANCA DE MOTIVACIÓ SUFICIENT I INDIVIDUALITZADA DE LA ZONIFICACIÓ I DELS OBJECTIUS MUNICIPALS PREVISTOS AL PLATER

Cal recordar que la potestat de planificació territorial i urbanística, tot i incorporar un marge de discrecionalitat tècnica i administrativa, exigeix una justificació suficient de les determinacions essencials adoptades. En aquest sentit, **la Sentència del Tribunal Suprem de 23 de març de 2021** recorda la doctrina reiterada segons la qual:

“la memoria ha de contener justificación suficiente sobre las determinaciones fundamentales que establece, exteriorizando las razones por las que adopta las decisiones esenciales contenidas en el plan. Tal justificación es una exigencia en garantía de los intereses generales”.

Aquesta exigència resulta plenament aplicable al PLATER, atès que no es limita a formular criteris generals d'ordenació territorial, **sinó que atribueix a cada municipi una determinada producció d'energia eòlica i fotovoltaica i projecta una zonificació d'aptitud per a la implantació d'instal·lacions renovables, línies d'evacuació i elements d'emmagatzematge**. Es tracta, per tant, de determinacions amb incidència directa sobre el sòl, el planejament urbanístic municipal i el model territorial local.

Però, a més, aquesta motivació exigible no pot ser merament formal o genèrica. Tal com estableix **la Sentència del Tribunal Suprem de 4 de desembre de 2014 —recurs núm. 1527/2012—**, el dret a una bona administració es connecta amb la denominada “qualitat de la motivació”:

“...el derecho a una buena administración “se conecta no ya con la mera existencia de motivación sino con lo que se denomina la «calidad de la motivación», que exige que esta exista y que las razones aportadas no sean «meramente formales o huecas, más bien sustentadas en el ámbito de la semántica que en el de la realidad de los intereses generales de los habitantes de un municipio» “...gran parte de lo expresado en la Memoria sirve para cualquier decisión del planificador” “la Sala considera que en la Memoria solo se dicen “generalidades expresadas en un lenguaje de difícil comprensión y deliberadamente críptico”.

En aquest cas, **la proposta del PLATER no justifica de manera suficient i individualitzada per què s'atribueix a cada municipi una concreta potència renovable ni per què es projecta sobre el seu terme una determinada zonificació d'aptitud**. La justificació es construeix essencialment sobre l'assoliment d'objectius globals de potència instal·lada i sobre criteris generals de solidaritat territorial, però sense tenir en compte cap altra element, perquè la capacitat d'acollida no pot quedar reduïda a una operació quantitativa orientada a assolir un determinat percentatge de MW. Ha d'integrar, necessàriament, l'anàlisi dels valors ambientals, paisatgístics, agraris, territorials i urbanístics

concurrents, així com la compatibilitat de la zonificació proposada amb el planejament municipal vigent.

En conseqüència, la manca d'una motivació clara, comprensible i individualitzada sobre la concreta assignació de potència i sobre la zonificació atribuïda a cada municipi impedeix conèixer les raons reals de la decisió planificadora i dificulta el seu control jurídic. Aquesta insuficiència vulnera les exigències normatives i jurisprudencials de motivació i compromet la validesa de les determinacions del PLATER en allò que afecten directament l'ordenació territorial i urbanística municipal.

Per tot l'exposat, entenem que la proposta formulada en el document del PLATER sotmès a informació pública presenta vicis substancials que en comprometen la validesa, atès que s'aparta de l'objecte i del contingut legalment previstos per als plans territorials sectorials i imposa una ordenació basada en superfície disponible i potència atribuïda que, sense una motivació suficient i individualitzada, incideix directament en el planejament urbanístic municipal i vulnera el principi d'autonomia local en matèria urbanística.

3 VALORACIONS D'ABAST TRANSVERSAL A LA PROPOSTA DEL PLATER D'INCIDÈNCIA A ESCALA LOCAL | DE MUNICIPI

3.1 LA PLANIFICACIÓ I ORDENACIÓ URBANÍSTICA EN L'ÀMBIT LOCAL COM A GARANT DELS VALORS DEL SÒL NO URBANITZABLE

El PLATER correlaciona directament l'assoliment dels objectius energètics (no assolits i/o insuficients en l'actualitat d'acord prospectives) al marc d'implantació territorial de les energies renovables, bàsicament associats a projectes que generen conflictivitat i rebuig a nivell territorial i social, allargant-se el termini d'autorització inicialment establerta o bé sent finalment no autoritzats o desestimats, cal precisar, per l'Òrgan substantiu en el procediment d'autorització administrativa, l'Òrgan ambiental en el procediment d'avaluació ambiental del projecte corresponent, o bé, en tot cas, pel propi promotor del mateix.

En aquest sentit, cal posar de manifest que la totalitat de les no autoritzacions administratives i/o desestimacions de sol·licitud d'autorització, en cap cas, són atribuïbles directament a l'àmbit administratiu a nivell local d'acord amb l'abast de les competències de planejament territorial i, tanmateix, d'autorització de projectes definits en el marc de la implantació de les energies renovables en un determinat municipi, sinó, pròpiament, cal atribuir-les d'acord amb l'establert al Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables (TC) a l'administració competent en relació a aquestes, cas del Ministerio para la Transición Ecológica y el Reto Demográfico, a nivell estatal i per a instal·lacions amb potència superior als 50 MW en l'àmbit territorial de Catalunya, o bé el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, per a instal·lacions de fins 50 MW de potència, i, alhora, vinculada sectorialment al vector de l'energia, cas de la pròpia Ponència d'Energies Renovables, la qual, amb la valoració dels diferents informes sectorials (Departament de Territori, Oficina Territorial Ambiental, Departament d'Agricultura, Paisatge, Canvi Climàtic, Medi natural i Biodiversitat, Patrimoni Cultural, Energia, ACA,...), sotmeten els projectes al procediment d'avaluació d'impacte ambiental d'acord l'establert a la Llei 21/2013, i, consegüentment, en determinen la seva viabilitat davant la continuïtat del tràmit administratiu per a la seva aprovació definitiva o bé la seva no autorització, basant-se bé en les corresponents consideracions i determinacions respecte el grau d'incidència i impacte ambiental avaluades i degudament reflectides en l'emissió dels informes d'impacte ambiental i/o la declaració d'impacte ambiental.

En aquest cas, el paper de l'ens local, com a receptor territorial i administratiu d'un determinat projecte amb incidència directa o bé indirecta en relació a l'emplaçament de les infraestructures que el conformen, més enllà del propi centre generador, centrant-se de forma generalitzada, esbiaixada i, tanmateix, sovint predeterminada davant el rebuig social palès al llarg d'aquests darrers anys, cal incidir, no únicament a nivell local d'un determinat territori, respecte a l'àmbit territorial d'emplaçament definit per als aerogeneradors, en el cas dels parcs eòlics, o bé el recinte per a les plaques solars fotovoltaïques, en el cas de les plantes solars fotovoltaïques, no considerant en el mateix nivell d'incidència i repercussió sobre el context territorial i la matriu biofísica del mateix la resta d'infraestructures que conformen pròpiament dit un parc eòlic i/o una planta solar fotovoltaïca, d'altra banda, clarament definits normativament pel Decret Llei 16/2019, cas de les infraestructures

elèctriques complementàries (línies d'interconnexió, SET i línia elèctrica d'evacuació) o bé els accessos externs i els vials interns de servei, com a part integral i funcional d'aquests, es limita a ser consultat en la fase d'informació pública del procediment d'autorització administrativa i de construcció i d'avaluació d'impacte ambiental d'acord amb l'establert i, per tant, a l'emissió del corresponent informe acord amb les seves competències, entre les quals, no obstant, no es contempla la de formar part de la pròpia estructural i composició de la Ponència d'energies Renovables, on no hi ha cap representació de l'administració local i/o, en tot cas, territorial (comarcal / vegueria).

Així, contràriament al posicionament i raonament inicial del PLATER davant la necessitat de disposar d'una figura de planejament territorial a nivell de Catalunya que permeti simplificar, accelerar i facilitar el desplegament en la implantació de les energies renovables, tot vinculant el no assoliment dels objectius energètics, establerts únicament en termes quantitatius de potència a generar (GW / MW) per a l'assoliment de la neutralitat d'emissions acord amb les diferents perspectives temporals - PROENCAT 2050 - amb la disponibilitat i estoc de sòl actualment present territorialment de forma conjunta a nivell de Catalunya, tant de Sòl urbà, de Sòl urbanitzable i, específicament per la seva rellevància i característiques singulars, de Sòl no urbanitzable, no pot ser, en cap cas, imputable tant a l'administració local, en atribució de les seves corresponents competències de govern a nivell d'un determinat municipi, com, així mateix, i, cal evidenciar, el més preocupant, al criteri i/o posicionament personal i, per extensió, col·lectiu, del teixit social (entenent la població i els ciutadans) davant la problemàtica generada pel no desplegament efectiu de les energies renovables, i, on es fa palès en gran part dels projectes autoritzats, **el paper del context a nivell municipal pròpiament dit únicament com a mer suport físic i d'oferta de sòl, on la taxa de retorn cap el propi municipi és, generalment, de molt baixa rellevància, tant ambiental, com econòmica, com social, i, en tot cas, en genera uns clars efectes desfavorables posteriors** que n'hipotequen els seus objectius de desenvolupament sostenible i de promoció local, progressivament desenvolupats i consolidats al llarg de les darreres dècades i, en tot cas, reflectits en els seus propis règims i figures planejament i ordenació urbanística (NNSS, PGOU, POUM) i, per tant, acotats normativament (normes, ordenances, reglaments).

La referència respecte el marc de planejament territorial per al municipi és la planificació determinada pels Plans territorials parcials, els Plans directors territorials i els Plans territorials sectorials. En relació a la implementació efectiva d'aquests, cal evidenciar el paper vertebrador i estructurador que conforma un determinat context territorial entès a nivell local la Llei d'Urbanisme (TRLU) i, específicament, en la delimitació territorial administrativa del municipi, per a les disposicions normatives i reglamentàries en relació a la classificació i qualificació del sòl.

Aquest aspecte, pren especial rellevància, en la regulació i ordenació del Sòl no urbanitzable, el qual, de forma transversal i genèrica, però, alhora, específica i localment, és definit i designat com un dels valors patrimonials territorials locals i, per tant, a preservar de forma íntegra, racional i d'acord amb els diferents objectius ambientals i de sostenibilitat expressats per la pròpia Llei d'Urbanisme i el Reglament que la desenvolupa. Així, les figures de planejament territorial establertes fins a la data, possibiliten el donar compliment a les determinacions en cadascun d'elles, ja que són definides oportunament davant un determinat context territorial concret, estructurat progressivament per les dinàmiques poblacionals, econòmiques, ambientals i, alhora, paisatgístiques (cal destacar la disposició

dels corresponents Catàlegs del paisatge complementaris als PTP), on l'admissibilitat i regulació dels diferents usos propis, associats i/o vinculats a la tipologia del sòl no urbanitzable, en totes les seves versions i/o singularitats territorials i/o locals, i on s'inclouen la promoció i/o els usos per a l'aprofitament dels recursos naturals i les energies renovables, ha anat progressivament consolidant-se per tal de no comportar, en cap cas, una sobrecàrrega i/o desequilibris territorials davant potencials efectes de caràcter desfavorable o contraris al manteniment de la seva estructura bàsica, o bé, un consum de sòl no justificat i/o ocupació indiscriminada, que en pugui comportar bé una manca de sòl útil i/o aprofitable en un futur acord amb la seva naturalesa, o bé la pèrdua de gran part del mateix a nivell local que incideixi contràriament a l'estructura territorial i funció respecte del Sistema d'espais oberts; SNU Sòl de protecció especial | SNU Sòl de protecció territorial | SNU Sòl de protecció preventiva, d'acord amb els principis rectors i objectius de la pròpia planificació territorial.

El PLATER, doncs, es desenvolupa en el marc del Decret Llei 16/2019, el qual cal considerar, objectivament, a partir de la seva entrada en vigor, d'acord amb la incorporació de les modificacions de les prescripcions urbanístiques bàsicament establertes en l'àmbit d'ordenació del Sòl no urbanitzable, va comportar l'entrada massiva de sol·licituds d'autorització administrativa de projectes de promoció de les energies renovables, bàsicament la construcció de parcs eòlics i de plantes solars fotovoltaïques, així com d'altres projectes de dimensionament i cobertura territorial altament rellevant, fins i tot d'àmbit intercomunitari, cas de la construcció de línies aèries de molt alta tensió de transport elèctric, amb clara i manifesta incidència, majoritàriament de caràcter desfavorable i/o contrari als seus valors patrimonials i interessos de promoció locals, dels quals, indiscutiblement, cal incloure'n el seu potencial en relació a la disponibilitat del recurs eòlic i/o del recurs solar acord amb el seu context territorial i característiques biogeogràfiques.

En aquests cas, **l'àmbit local, establert a nivell territorial d'un determinat municipi, únicament és interpretat com a un territori a disposició en relació la implantació d'aquesta tipologia d'infraestructures, predeterminades, tanmateix, com a prioritàries, en relació únicament a la visió d'increment numèric de la quota d'energia elèctrica potencialment generable d'acord amb les perspectives establertes per als decennis 2030 i 2050, fixats en els respectius objectius energètics, i, en tot cas, atribuïdes sectorialment de forma totalment esbiaixada i induïda al pressuposat interès públic acord amb els principis de mitigació dels efectes del canvi climàtic, interpretats *de facto* a nivell global i de forma generalitzada i com a preàmbul catastrofista en cadascun dels projectes aportats acord, d'altra banda, amb les referències normatives establertes en els diferents Decrets Llei aprovats al llarg d'aquests darrers anys.** En aquest sentit, cal evidenciar el Decret Llei 22/2025, de 28 d'octubre, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya, on s'introdueixen les instal·lacions per a l'emmagatzematge de l'energia elèctrica mitjançant bateries, tot vinculant-les exclusivament i de forma directa com elements clau per tal d'aportar les garanties i l'estabilitat al sistema elèctric davant els potencials episodis de talls i/o inseguretat de subministrament, d'afecció generalitzada a la totalitat del territori.

Davant d'aquest escenari, és totalment evident i fonamentat que en l'àmbit local, la major part dels municipis no disposaven, o bé no disposen, d'un marc de planejament urbanístic i regulador específic per a l'admissió i autorització d'aquest tipus d'infraestructures, majoritàriament projectades en el Sòl

no urbanitzable, per fer front, de forma coherent, racional i, en tot cas, contributiva i solidària, més enllà de l'assoliment dels objectius de descarbonització i/o de reducció d'emissions locals, d'acord amb l'assumpció dels principis rectors establerts en la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, així com en les diferents figures de planificació concurrents, com el Plan Nacional Integrado de Energía y Clima (PNIEC 2021-2030), el Pla de l'energia i canvi climàtic de Catalunya (PECAC 2012-2020), el Pacte Nacional per a la Transició energètica de Catalunya (PNTE), l'Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic (ESCACC), tot passant a assumir un rol rellevant en el marc de la Transició energètica determinada a nivell global i, conseqüentment, a ser exigida de forma numèrica i percentual una determinada quota de producció instal·lada, mesurada en MW i, tanmateix, transposada i reflectida territorialment a una determinada disponibilitat de superfície de sòl - **LA ZONIFICACIÓ** -, on, **el Sòl no urbanitzable - interpretant-se com a sòls no artificialitzats** -, hi representa un factor clau, donada l'estructura urbanística i el context territorial dels anomenats municipis rurals, on aquest hi presenta un percentatge molt rellevant i, per tant, en suposa l'element vertebrador, estructurador i motor socioeconòmic local en l'actualitat, alhora que identitari.

Així, en aquest aspecte territorial, clau en relació a l'estructura i planificació futura, a mig termini en les properes dues dècades, dels municipis, es contempla en alguns d'aquests, a partir de les seves respectives competències en matèria d'ordenació del territori i urbanisme la necessitat de desenvolupar una redefinició i/o concreció del règim de planejament vigent fins aleshores (PGOU, NNSS, POUM), específicament en relació a l'àmbit de Regulació del Sistema d'espais oberts i, específicament, en relació a l'Ordenació i Gestió del Sòl no urbanitzable, com a sòl de major grau de vulnerabilitat davant la implantació d'aquesta tipologia d'infraestructures, i, per tant, d'afecció a nivell de l'àmbit territorial local, acord amb els principis de caució i preservació dels seus valors patrimonials; històrics, ambientals, paisatgístics, socials, culturals, econòmics, etnològics i, identitaris, entre d'altres, que presenta i, alhora, integrat, per extensió i interrelació a nivell d'un determinat context territorial, cas de l'àmbit comarcal o de vegueria.

En aquest cas, cal posar de manifest que, si bé, és acceptada la premissa expressada en el PLATER que determina una baixa implantació territorial de centres generadors d'energia a partir de fonts i/o recursos renovables, o bé d'infraestructures elèctriques complementàries de transport i subministrament, generalment fins entorns de consum consumptiu, i, per tant, el no assoliment dels objectius energètics establerts acord amb el PROENCAT, bàsicament determinats a nivell quantitatiu (potència instal·lada i/o producció energètica), aquesta és implícitament acceptada *per se* a nivell sectorial per les pròpies administracions que, o bé, justament han estat les responsables d'acord amb el seu marc competencial de definir i establir els objectius indicats, o bé són els responsables de gestionar els expedients de sol·licitud d'autorització dels projectes d'incidència energètica, en compliment de les determinacions reglamentàries i reguladores establertes, d'altra banda, en relació al sector i mercat elèctric determinat i, en tot cas, planificat, a nivell estatal.

Així, **la incorporació del concepte de disponibilitat de sòl, establert fins a nivell de municipi, no pot ser en cap cas, garantia de compliment dels objectius energètics pretesos, tal i com s'estableix i es correlaciona directament en la definició de la proposta d'implantació territorial del PLATER**, que no pas desenvolupament (com es valora i justifica més endavant en el present informe), sinó, al contrari, la

simplificació estructural i funcional, així com fins i tot, la banalització respecte del concepte del Sòl no urbanitzable, concepte clarament definit i acotat urbanísticament en la totalitat de marcs de planejament vigent dels municipis, atribuïnt únicament un factor genèric i transversal com a mer suport físic i/o territorial, incorporant els conceptes de sòls artificialitzats i de sòls no artificialitzats, les definicions dels quals no tenen una interpretació i/o determinació específica en relació a l'àmbit legislatiu de referència establert pel TRLLU respecte a la classificació dels Sòl no urbanitzable i de les seves respectives qualificacions.

El PLATER, per tant, en la proposta de zonificació pretesa, estableix inicialment l'exclusió territorial corresponent a les zones no aptes acord amb les dades i referències cartogràfiques disponibles en l'actualitat a nivell territorial de Catalunya, i, per tant, considera la totalitat de la resta de territori, en el que s'inclouen els sòls no artificialitzats en l'àmbit del Sòl no urbanitzable, com a **SOLS APTES** (bàsicament prioritaris i no prioritaris). Aquest criteri, predeterminat com a hipòtesi de treball per tal d'assolir tant l'assoliment dels objectius energètics establerts a nivell europeu en relació a Catalunya, com el seu repartiment territorial a nivell de municipi, comarcal i de vegueria, basant-se en la interpretació exclusivament sectorial en matèria energètica de la Disposició addicional primera del Decret Llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades, on s'estableix:

Disposició addicional primera

Pla territorial sectorial

El Govern ha d'acordar la formulació del Pla territorial sectorial per a la generació elèctrica eòlica i fotovoltaica, les seves línies d'evacuació i els seus elements d'emmagatzematge en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Decret Llei. Aquest Pla ha de determinar la producció d'energia eòlica i fotovoltaica de cada municipi en funció de la seva capacitat d'acollida d'aquestes energies renovables i tenint en compte criteris de solidaritat territorial per assolir els objectius en l'àmbit global.

En aquest cas, doncs, s'atribueix al PLATER la funció discrecional de repartiment territorial de quotes de generació i/o potència instal·lada efectiva acord amb la interpretació induïda d'assolir aquestes, obviant l'articulat inicial d'aquesta Disposició, la qual es basava de forma més objectiva, quantificable i, per tant, extrapolable i predictiva, a NIVELL DE COMARCA EN FUNCÍO DE LA SEVA DEMANDA, entenent-se, per tant, implícitament, d'acord el nivell de demanda energètica actual i futura en els escenaris 2030 i 2050 del PROENCAT, no obstant, acotades a l'evolució i dinàmica pròpies en cadascun dels seus municipis, acord amb les necessitats i consums d'energia procedents de fonts i/o recursos renovables i, per tant, excloent i ometent-se tot un seguit d'aspectes de valoració marcadament rellevants per tal de determinar el context i rol de cada municipi en relació al seu àmbit territorial i administratiu de referència, la comarca, així com fer-se evident en el text de proposta del pla tot un seguit de mancances d'interpretació de les interrelacions ecosistèmiques, històriques, poblacionals, socials i econòmiques, entre d'altres, que han anat conformant la matriu biofísica del territori i, evidentment, el component paisatgístic i, alhora, identitari de cada municipi.

Així, si s'escau, el marc de planejament definit específicament per a la implantació i la regulació de les energies renovables en l'àmbit del Sòl no urbanitzable impulsat a nivell local per un determinat municipi acord amb les seves competències en matèria de planejament territorial i d'ordenació urbanística, no pot ser interpretat, en cap cas, com un element d'obstaculització, limitació injustificada i/o discrecionalitat territorial en relació a la definició de zones d'admissibilitat d'usos en l'àmbit del Sòl no urbanitzable, delimitat pel seu propi règim de planejament, d'acord amb la tipologia, dimensionament i característiques constructives d'aquestes infraestructures i, tanmateix, interpretades i avaluades de forma diferenciada (parcs eòlics, plantes solars fotovoltaïques, instal·lacions per a l'emmagatzematge d'energia elèctrica mitjançant bateries i infraestructures elèctriques complementàries per a l'evacuació, transport i/o distribució d'energia), sinó, tal com s'atribueix de forma predeterminada en una concepció global interpretada a nivell global de tot el territori català i exclusiva del PLATER, al que defineix com un *instrument territorial que aporti ordre, criteris clars i predicibilitat a la implantació d'aquestes infraestructures estratègiques, necessàries no només pel compliment d'objectius en matèria climàtica i de transició energètica*.

Les figures i eines de planejament i ordenació a nivell local, doncs, es determinen com un element vàlid i de referència per a aquests supòsits a nivell d'escala local, donat el grau de coneixement i, alhora, interpretació de la realitat del context territorial i, en aquest cas, acord amb els objectius establerts en el marc de la Transició energètica i, de forma espacialment rellevant, davant la Transició Justa, definida en la *Ley 7/2021, de 20 de mayo, de cambio climático y transición energética*, que possibilita una major capacitat de control i seguiment en relació a la progressiva admissió, autorització i implantació executiva d'aquestes infraestructures, i atorgant, consegüentment, una contribució local, i, per tant, solidària, prevista a nivell territorial del conjunt de municipis de Catalunya, de forma coherent, racionalitzada i, aspecte rellevant, amb garanties de no superar, en cap cas, la capacitat de càrrega respecte l'admissió d'aquestes i, alhora, possibilitant una major acceptació social donat la capacitat de control territorial sobre l'admissibilitat d'aquests nous usos potencialment compatibles amb els establerts normativament respecte el Sòl no urbanitzable.

En cap cas, però, aquests objectius poden ser assumits i atorgats tal com es considera i s'atribueix el propi PLATER davant la seva compatibilització *de facto* a una escala local, tot i establir elements de ponderació respecte les zones aptes, a excepció d'aquelles que, per rang normatiu preestablert, en comporten la seva exclusió de forma ineludible i, per tant, resten designades com a zones no aptes.

En aquest aspecte, el PLATER ha d'incorporar de forma oportuna aquells elements de planejament desenvolupats a nivell local, bé vigents o bé en fase de tramitació d'aprovació urbanística, per tal de reforçar el propòsit expressat de constituir-se en un *instrument de planificació que dota de major coherència i predictibilitat*. En cas contrari, s'expressa i es determina la supeditació i/o discriminació d'aquelles figures de planejament ja definides i avaluades pels propis municipis, cal incidir, d'acord amb el seu marc competencial i en resposta davant les clares repercussions desfavorables detectades arran de l'entrada en vigor del Decret Llei 16/2019, així com les seves posteriors modificacions, respecte als interessos de desenvolupament local sostenible i, per tant, claus per a la viabilitat dels projectes de nova implantació territorial en aquests i, alhora, en favor de la contribució als objectius energètics

determinats en els diferents escenaris, tot i no vincular-los a les previsions de la demanda prevista tant a nivell de municipi com, per extensió, a nivell comarcal, on cal evidenciar la possibilitat de decreixement en el consum i/o l'augment en la progressió de les instal·lacions d'autoconsum i autoconsum compartit, mitjançant l'afavoriment en la constitució de les comunitats energètiques locals, d'impuls real enfront la reducció d'emissions i la descarbonització de l'economia local tal com estableix la Llei del canvi climàtic.

Aquest doble objectiu, el reflectit oportunament en la proposta de desenvolupament d'un marc de planejament i de regulació de les energies renovables en l'àmbit del Sòl no urbanitzable i, explícitament, el vinculat a l'exclusió i/o l'exempció expressa d'aquesta ordenació específica establerta a nivell local per aquelles infraestructures i/o instal·lacions que promoguin l'autoconsum, individual o col·lectiu, o bé pel seu acotat dimensionament i característiques constructives en termes de potència (generalment < 500 kW d'acord amb l'establert al propi Decret 16/2019), ha de prevaldre i restar clarament reflectit com a eix estratègic prioritari sobre l'assignació quantitativa de sòl considerat de forma genèrica i transversal que es proposa al PLATER, tot i el tractament global efectuat a partir del creuament i ponderació dels criteris d'admissibilitat territorial en el conjunt de Catalunya, i, per tant, vinculant-lo a una determinada productivitat energètica de forma directament proporcional.

En cap cas, respon a l'acotament d'una delimitació i ordenació territorial pretesa a nivell d'un determinat municipi, fet que comporta de forma evident una efecte de difusió i dilució dels aspectes de valoració respecte a la incidència dels diferents vectors considerats en aquest marc de planejament, bàsicament, territorials, ambientals, paisatgístiques, culturals, socials i econòmiques, propis i específics d'un determinat municipi, en detriment d'una visió presumptament holística efectuada, tanmateix, a nivell global, centralitzada i, en tot cas, imposada normativament per una figura de planejament jurídicament superior a la del planejament local establert.

El fet, doncs, d'incorporar el concepte de **ZONA NO APTA** al PLATER, no respon a l'objectiu expressat de *reduir el nombre de projectes que es presenten en ubicacions amb escasses possibilitats d'autorització i que augmenti la proporció dels projectes que finalment s'aproven*, si més no, vàlid per al conjunt del territori català, sinó que es manté un criteri de territorialitat obert en l'oferta de sòl apte (i, en tot cas, prioritari) davant la potencial admissibilitat de projectes per aquells sòls, entenent en aquest cas de forma prioritària l'àmbit delimitat per als sòls no artificialitzats, equivalents en la seva totalitat a l'àmbit del Sòl no urbanitzable, que, tot i el grau d'incidència i d'afectació associada a la tipologia, dimensionament i característiques constructives de les infraestructures projectades, les quals, cal ressaltar, no es limiten a priori, en cap cas, més enllà de les condicions sectorials establertes normativament pel Decret Llei 16/2019, sobre un determinat municipi, puguin comportar per aquests una menor capacitat de resposta efectiva en el cas d'implantacions massives, desproporcionades, fragmentades administrativament i, per tant, no dissenyades oportunament de forma prèvia d'acord un determinat grau d'encaix en relació amb el context territorial i matriu biofísica que es presenta, donant per vàlida i, conseqüentment, i, alhora, tàcita, la seva conformitat d'autorització administrativa, i, d'altra banda, en determinats casos, establint-se un clar escurçament dels tràmits necessaris en el procediment d'autorització i, el més rellevant, d'avaluació d'impacte ambiental del projecte.

El PLATER expressa; *Per tal de territorialitzar els objectius de generació d'energia renovable, s'ha dut a terme una estimació de la potència instal·lada necessària per assolir-los. Aquesta estimació s'ha realitzat d'acord amb el marc normatiu vigent en matèria energètica i climàtica i amb la planificació energètica existent, i particularment amb les previsions contingudes a la Prospectiva energètica de Catalunya 2050 (PROENCAT). A partir de les estimacions de producció associades a cada tecnologia i del recurs renovable disponible, s'ha determinat la potència instal·lada necessària per assolir els objectius de generació previstos, que posteriorment s'ha territorialitzat atenent criteris de capacitat d'acollida i d'equilibri territorial.*

En aquest sentit, doncs, **la zonificació proposada ve predeterminada de forma induïda a l'assoliment d'uns determinats objectius energètics, quantificats únicament sota criteris d'assignació de quotes territorials, tant a nivell de municipi, com a nivell comarcal i de vegueria**, que, si bé es pot considerar vàlida com a hipòtesi de treball en relació a les previsions i prospectives temporals per assolir-los en l'òptica sectorial en matèria energètica a nivell global, en cap cas, pot acotar-se de forma oportuna a les singularitats i trets específics que, a nivell local, presenten els diferents municipis.

Així, el fet que la zonificació territorial sigui vinculada a l'assignació d'una determinada potència i/o generació energètica calculada de forma prèvia, tot i les ponderacions posteriorment aplicades al model, on de forma secundària, hi intervenen ja els aspectes que defineixen les característiques més rellevants davant la potencial admissió i implantació d'aquesta tipologia d'infraestructures (cal posar de manifest que la determinació de les zones aptes ve com a conseqüència de la determinació de les zones no aptes), només pot ser considerada oportuna, en cap cas òptima, davant la proposta de zonificació de contextos territorials homogenis i de matriu biofísica de característiques transversals i equivalents, ja que, en cas contrari, tot i tractar-se d'un concepte "filtrable o ponderable" (per assignació i tractaments de capes georeferenciades), pot esdevenir un factor d'admissibilitat i/o d'exclusió en el marc d'una valoració acotada i efectuada a nivell pròpiament local, on hi intervenen d'altres factors que, evidentment pel seu propi abast territorial en la seva totalitat, el PLATER, en cap cas, pot incorporar, i que, per tant, en depenen directament de la capacitat que recau sobre els mateixos municipis, als quals, independentment de la seva capacitat tècnica i/o organitzativa, se'ls hi requereix aquesta concreció i, en tot cas, la redelimitació territorial respecte a les diferents zones considerades en la proposta, sota, no obstant, al compliment de tot un seguit de determinacions establertes, altra vegada, en relació a garantir l'assoliment dels objectius energètics assignats inicialment per a cadascun d'ells.

En relació a aquest aspecte, l'escala de treball que s'indica al PLATER:

La zonificació dels espais no artificialitzats en les diverses zones es determina als plànols a escala 1:50.000 recollits en l'annex A del PLATER)

En cap cas, doncs, aquest grau de definició territorial pot ser considerada vàlida per a efectuar una delimitació i/o zonificació específica a nivell territorial local, si bé, en tot cas, establerta com a referència i/o criteri, tal com s'estableix en l'apartat 7.3.3.5 *Adaptació municipal a la zonificació del*

PLATER, però, tanmateix, mai interpretada estrictament com a requeriment impositiu a nivell de planificació sectorial.

Aquests aspectes preestablerts pel propi PLATER, respecte a la priorització de determinades zones aptes en relació a la implantació de noves infraestructures, tot i el seu pressuposat repartiment territorial equitatiu i representatiu del context territorial a nivell de Catalunya, generen, per aquesta pròpia zonificació basada en objectius quantitatius, a nivell local, **un evident efecte potencial de desequilibri i repartiment territorial, efecte ja notori en l'actualitat i, si més no, d'indubtable increment en un escenari a curt termini i, en cap cas, orientats a l'assoliment dels objectius energètics fixats per a l'any 2030 i l'any 2050, arran de l'emplaçament territorial, així com de la tipologia i característiques de la major part dels projectes proposats fins a la data, majoritàriament corresponents a parcs eòlics i/o plantes solars fotovoltaïques d'una potència relativament significativa (> 500 kW, fins 5 MW i > 50 MW), majoritàriament destinades a la generació d'energia elèctrica per a la seva venda i comercialització, infraestructures elèctriques d'alta tensió de transport i, darrerament, instal·lacions d'emmagatzematge de bateries en la seva tipologia *stand-alone*.**

Així, en el PLATER s'incorpora normativament el procediment respecte a la Tramitació d'urgència;

Es declaren d'urgència per raons d'interès públic els procediments d'autorització competència de l'Administració de la Generalitat, de projectes fotovoltaïcs en espais artificialitzats, en zones prioritàries i en zones de prioritat superior, de projectes eòlics en espais artificialitzats o en zones aptes, i de projectes en què la persona sol·licitant sigui un ens del sector públic, una comunitat d'energies renovables o una comunitat ciutadana d'energia.

Conseqüentment, aquest supòsit es materialitza en relació als projectes independentment de la tipologia, el dimensionament, la cobertura territorial i la seva àrea d'afecció i d'influència i les seves característiques constructives, en les que cal recordar que, d'acord amb la definició establerta en el Decret Llei 16/2019 per als parcs eòlics i les plantes solars fotovoltaïques, s'hi inclouen les infraestructures elèctriques complementàries (línies d'interconnexió, SET i línies d'evacuació) i els vials interns de servei i accessos al parc o planta, així com d'altres aspectes de planejament establerts a nivell de planejament territorial i/o sectorial que en puguin suposar la contradicció respecte els seus respectius objectius estratègics i de planificació (cas del sector primari o bé del sector terciari), així com enfront els legítims interessos sobre el desenvolupament i usos del sòl establerts a nivell local i, en tot cas, acord amb el règim de propietat dels mateixos, d'especial i rellevant incidència en relació als sòls que conformen el Sistema d'espais lliures i referenciats en el cas del PLATER com a sòls no artificialitzats.

En aquest cas, cal evidenciar que el PLATER pot afavorir l'entrada i, conseqüentment, d'admissibilitat inicial de projectes, fins i tot d'antics projectes descartats inicialment per la pròpia Ponència d'Energies Renovables, en aquells municipis on, o bé hi ha una manca de figura de planejament urbanístic i normativa d'ordenació específica en relació a les energies renovables en l'àmbit del sòl no urbanitzable, on aquest, de forma induïda únicament al compliment d'objectius energètics (determinats en termes productius - MW) per a aquests, hi són més favorables, o bé, en aquells municipis on hi ha una menor

capacitat de valoració tècnica i, fins i tot, un cert posicionament reticent i contrari, generat a nivell social, en relació a aquesta tipologia de projectes, cas dels municipis pertanyents a l'àmbit i context rural amb marcats trets identitaris locals, aportant una visió centralitzada i, alhora, no coherent, d'acord amb el marc competencial urbanístic establert territorialment, ja no tan sols a nivell local, sinó també a nivell supramunicipal, efectuat, d'altra banda, per part de les corresponents Comissions Territorials d'Urbanisme, a les quals se'ls hi determina en determinats supòsits el requeriment de *justificar expressament els motius concrets que fan possible l'autorització o bé la no autorització i la seva relació amb el PLATER*.

Així, el contingut normatiu propi del PLATER, ha d'incorporar de forma oportuna aquells aspectes de singularitat i/o específics que, a nivell territorial local, puguin ser considerats com a aspectes de preservació i implantació racional i coherent respecte l'àmbit del Sistema d'espais oberts, bàsicament, en relació al Sòl no urbanitzable, i de forma especialment rellevant en relació a la definició definitiva de les zones aptes en sòls no artificialitzats, tot recollint i incorporant les figures de planejament i determinacions de regulació urbanística que, a nivell local, els municipis hagin pogut desenvolupar de forma prèvia a la proposta del PLATER, incorporant la totalitat dels objectius i criteris territorials, ambientals i sectorials, establerts en relació a la planificació i ordenació del territori per a l'admissió i implantació de les energies renovables en els seus corresponents límits administratius, en el marc de la Transició energètica i els principis rectors de la Llei del Canvi Climàtic, local, donant cobertura i, per tant, avaluable en fases posteriors de seguiment i revisió del propi PLATER, i, en cap cas, subrogar-les a un encaix i/o redefinició posterior motivada exclusivament per l'assoliment d'un determinat objectiu sectorial, acotat quantitativament per l'assignació predeterminada d'un objectiu energètic concret, si més no, del tot qüestionable, davant la gran incertesa en relació a la generació d'efectes d'incidència i/o d'impacte desfavorables als objectius de desenvolupament i promoció locals.

En aquest cas, el PLATER hauria de determinar de forma justificada en el seu *Article 10. Àmbits d'actuació i zonificació*, en la delimitació de les Zones no aptes i d'acord amb el punt *iii. Per criteris locals: Zones on el PLATER preveu la no aptitud per concórrer sobre les mateixes elements d'interès local, la inclusió en aquestes del SNU no considerat com a zona d'admissibilitat | zona apta, respecte d'aquelles figures de planejament a nivell local, tant aprovades definitivament, com en fase de tramitació d'aprovació administrativa, desenvolupades *ad hoc* per a la implantació de les energies renovables i la seva regulació en l'àmbit del Sòl no urbanitzable com a element de delimitació territorial oportuna i, alhora, efectiva en relació a la zonificació proposada inicialment per part del PLATER, efectuada amb criteris transversals i homogenis per a la totalitat dels municipis*, fent, en tot cas, evident, la garantia en dotar d'una disponibilitat de sòls no artificialitzats en l'actualitat potencialment adequats per a facilitar aquesta progressiva implantació racional, acotada i coherent, que es correspongui clarament en l'encaix acord amb els objectius energètics establerts inicialment al PROENCAT i, tanmateix, sense, en cap cas, comprometre la viabilitat i sostenibilitat de desenvolupament local més enllà de les finalitats energètiques globals del territori.

Tanmateix, cal incidir el paper que pot assignar-se, posteriorment a la proposta de zonificació del PLATER, a les Oficines Comarcals de Transició Energètica, en relació a la possibilitat d'assistència tècnica

i suport sectorial en favor d'aquest progressius encaix, i, de forma especialment rellevant, en aquells municipis on no es disposi d'aquesta figura de planejament de referència, per tal de fer-los correspondre als objectius establerts inicialment a nivell comarcal, tot afavorint la presa de decisions supramunicipals i, en tot cas, propostes d'interès compartit davant la futura implantació de les energies renovables acord amb els criteris del PLATER i el seu encaix en relació a la planificació territorial local establerta finalment en base als mateixos, on, a més, es reflecteixi la demanda energètica previsible del municipi i, per extensió, del seu context territorial d'influència socioeconòmica i no pas administrativa, i no pas, al contrari, vinculant una adaptació forçada del marc de planejament local a l'assoliment d'un determinat objectiu energètic.

El fet, per tant, de fixar **OBJECTIUS MUNICIPALS** i atribuir-se exclusivament en l'ICAEN el control i seguiment de compliment dels mateixos, pot ser interpretat com un element de discrecionalitat en l'*elecció* d'un determinat territori (municipi) en detriment d'un altre, sense, per tant, capacitat del propi municipi en fer previsions i/o planificacions en relació a la progressiva implantació de les energies renovables, més enllà de les pròpiament definides d'acord amb l'abast del PLATER, cas de l'energia hidràulica i hidràulica reversible, la geotèrmia, la biomassa, entre d'altres, o bé la capacitat d'estoc i embornal de CO₂ en aquells municipis amb massa arbrada rellevant, tenint en compte, i, tanmateix, la disponibilitat de superfície en coberta i sòls artificialitzats on aquestes es puguin implantar com a alternativa viable a fer-ho en el Sòl no urbanitzable (no artificialitzat).

En tot cas, aquesta competència hauria de ser complementària tenint en compte les competències de caire local d'incidència en matèria de sobirania energètica i, tanmateix, en el seu paper actiu en el marc de la Transició energètica, atorgant un paper de corresponsabilitat i, alhora, de presa de decisions que possibilitin una major eficàcia en l'assoliment dels objectius energètics finalment establerts acords amb la demanda, en aquest cas, a nivell local i, per extensió, a nivell comarcal, determinades legislativament.

3.2 BIAIX EN LA VALORACIÓ DEL SÒL NO URBANITZABLE RESPECTE LA PROPOSTA INICIAL DE ZONIFICACIÓ PER ALS SÒLS NO ARTIFICIALITZATS DEL PLATER

En el DOCUMENT DEL PLA, en relació a la proposta inicial de zonificació territorial, expressa:

En aquest marc, el PLATER defineix una zonificació per a les instal·lacions fotovoltaïques, eòliques i de bateries, establint zones preferents per a la seva implantació, així com zones no adequades per a aquestes instal·lacions. La selecció d'aquestes zones es basa en criteris urbanístics, territorials, ambientals, culturals, paisatgístics, agrícoles i energètics, prioritzant aquells emplaçaments amb impacte mínim. Així, es dona preferència als edificis, a les àrees ja artificialitzades o degradades, com basses, antics abocadors o pedreres, i a zones de bona capacitat d'acollida a l'entorn de la xarxa viària i ferroviària i aquelles també a zones amb capacitat d'acollida òptima.

...

el PLATER facilita la instal·lació de les línies d'alta tensió necessàries per a la nova distribució territorial de generació prevista en el pla, i tenint en compte la distribució territorial del consum en l'horitzó 2050. Aquests passadissos preferents s'estableixen amb una anàlisi que també té en compte els criteris que aplica la Generalitat dins de les seves competències en la tramitació d'aquestes línies.

Cal evidenciar en primer lloc, la inconsistència i manca de rigorositat en relació a aquesta premissa, entenent l'acotament de les zones aptes (prioritàries i, en tot cas, no prioritàries) establertes a nivell local, on, en alguns casos, la mera incorporació d'un sol projecte d'aquesta tipologia, depenent del seu dimensionament, cobertura i/o emplaçament territorial i característiques constructives, cas dels projectes de gran abast territorial, cas de les línies elèctriques aèries, tant d'evacuació com, en el seu cas, de transport, o bé ja de certa potència de generació instal·lada, cas dels parcs eòlics i les plantes solars fotovoltaïques al voltant dels 5 MW o superior, poden comportar la generació d'efectes d'impacte sobre l'àmbit del propi municipi i/o bé de municipis veïns, altament rellevants i, conseqüentment, notòriament d'afecció desfavorable i contrària als objectius d'acord amb el marc de la descarbonització i reducció d'emissions establertes en la Llei del canvi climàtic, més enllà dels propis objectius energètics predeterminats territorialment, si més no, si aquests van únicament vinculats a obtenir una maximització productiva i, com element de desequilibri territorial patent, a l'obtenció d'altres rendibilitats i retorns de beneficis econòmics mercantils, únicament favorables als interessos dels propis promotors dels projectes i, en cap cas, de retorn efectiu i de sostenibilitat futura per a l'economia local i, tanmateix, per a la població del municipi que, en definitiva, aporta la base de sòl per a possibilitar-ne la seva implantació.

Així, d'acord una zonificació preestablerta i induïda bàsicament a l'obtenció d'una determinada quota energètica vinculada directament al marc de planejament territorial i, tanmateix, imposada sobre el règim de planejament local a nivell urbanístic per la modificació de les pròpies determinacions de regulació urbanística en relació al Sòl no urbanitzable, comporta una manifesta simplificació en el tràmit d'autorització administrativa al llarg del procediment d'aprovació administrativa, i, en tot cas, establerta específicament en relació al procediment d'avaluació ambiental estratègica per a les figures de planejament derivat i/o d'avaluació d'impacte ambiental per als projectes, afavorint la possibilitat d'implantació territorial únicament en previsió de l'assoliment dels objectius energètics calculats prospectivament i, per tant, en cap cas, valorant els aspectes d'incidència pròpiament establerts respecte la Transició energètica iniciada en molts casos des de fa anys pels propis municipis a nivell local, cas del Programa d'acords voluntaris per a la reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (GEH), el Pacte de les Alcaldies per a l'Energia i el Clima, l'elaboració del Pla d'Acció per l'Energia Sostenible i el Clima (PAESC), així com l'impuls de projectes i iniciatives en la promoció de l'autoconsum i l'autoconsum compartit mitjançant la constitució de les figures de les comunitats energètiques locals, etc, les quals afavoreixen la descentralització, així com la participació distributiva en relació a la capacitat potencial energètica d'un territori, així com també un marc de major equitat i retorn de beneficis territorials on són emplaçades respecte la seva àrea d'influència, acord amb aquesta participació pública i ciutadana.

Aquest criteri es distancia clarament respecte la proposta del PLATER, amb la disposició extensiva i, tanmateix, direccionada territorialment, enfront la dotació de sòl apte (entenent-se urbanísticament en l'àmbit del Sòl no urbanitzable), tot i ser diferenciat d'acord una interpretació errònia o bé induïda, errònia, en tot cas, des del punt de valoració ambiental, i acord amb els trets paisatgístics i estructurals actuals, en sòls artificialitzats i sòls no artificialitzats, tot expressant que la major proporció s'emplaçarà en sòls no

artificialitzats, i on, conseqüentment, es prioritza la progressiva implantació de projectes associats a la generació energètica i/o al transport i/o emmagatzematge de l'energia elèctrica generada, sovint de caràcter transversal i dimensionats fora de l'escala local i, per tant, de planejament, que, son justificats genèricament per una presumpta bondat i efectes favorables d'acord amb el marc legislatiu europeu al voltant del canvi climàtic i el paper de les energies renovables en relació a la disminució de les emissions de CO₂ i gasos d'efecte hivernacle a nivell global, i en les que, d'acord amb la dinàmica i evolució del sector econòmic i mercantil sectorial actual, no presenten, en cap cas, un retorn efectiu respecte al context territorial on hi son emplaçades, més enllà de l'associat a la fase executiva del mateix, associades únicament al pagament de les diferents taxes urbanístiques, o bé, en alguns casos, a acord públic-privats de dubtosa rendibilitat cap a l'economia local.

En aquest cas, el PLATER es direcciona cap a un model territorial on s'afavoreix el nou i progressiu consum de sòl, majoritàriament pertanyent al Sòl no urbanitzable, vinculant directament la capacitat de generació energètica, entenent com a instal·lacions productives, d'emmagatzematge i de transport d'energia elèctrica, d'abast global territorial, a l'assoliment de les perspectives energètiques futures, on, tanmateix, incorpora elements d'ordenació urbanística i normatius que en faciliten la seva admissibilitat i corresponent autorització administrativa, bàsicament establerta per garantir aquests escenaris temporals predeterminats en matèria de neutralitat de carboni, tot i efectuar unes previsions en relació al sòl considerat com a apte, respecte als sòls no artificialitzats, sobredimensionat territorialment i, alhora, delimitat territorialment en zones aptes prioritàries i zones aptes no prioritàries, les quals, a nivell local, en cap cas, poden garantir una ocupació racional i coherent del Sòl no urbanitzable d'un determinat municipi, ni una implantació progressiva i equilibrada entre aquests, donada la lliure elecció de l'emplaçament proposat per part dels promotors dels projectes en aquestes, aspecte que ja es patent en l'actualitat i al qual, de forma evident, l'estructura del PLATER hi vol donar cabuda, i en el que, molt probablement, es mantindrà el criteri sectorial d'assolir un determinat guany de quota de potència instal·lada, en clar detriment sobre la preservació i/o compatibilització dels usos admissibles i de valor afegit per aquesta tipologia de sòl, de reconegut valor patrimonial per a un determinat municipi.

Així, tot i que en relació als condicionants urbanístics, el PLATER determina que, tant per al Sòl de protecció especial, com per al Sòl de protecció territorial, *se'ls aplica una ponderació restrictiva que reflecteix la necessitat de preservar els valors protegits i de garantir la coherència amb els objectius i determinacions de la planificació territorial vigent*, en el cas dels primers, i *s'hi aplica una ponderació que reflecteix la necessitat de garantir la coherència amb la planificació territorial parcial i amb la preservació de les funcions estratègiques que aquests sòls desenvolupen dins el Sistema d'Espais Oberts*, en el cas dels segons, aquesta s'efectua de forma transversal i genèrica sense assolir un grau de detall coherent a nivell d'escala local, **generant-se zonificacions locals certament incoherents**, fins i tot, respecte municipis relativament propers i/o en la seva àrea d'influència, on, fins i tot, respecte el Sòl de protecció preventiva, s'expressa de forma contundent i genèrica En aquesta última, la protecció preventiva, el PLATER els considera sòls aptes sense restriccions, obviant, per tant, qualsevol aspecte d'incidència, valor patrimonial, singularitat i, fins i tot, tret identitari d'un determinat municipi en relació a aquesta qualificació, establerta, d'altra banda, pel règim de planejament territorial, a partir, tanmateix, del propi context territorial i matriu biofísica representatiu i que el defineix.

En aquest cas, s'evidencia el posicionament explícit del PLATER davant la progressiva **INDUSTRIALITZACIÓ DEL SÒL RURAL**, on, des de la valoració dels aspectes ecològics, hi convergeixen tot un seguit d'ecosistemes

i hàbitats periurbans i paraurbans propis del desenvolupament i dinàmiques tant urbanes com efectuades en l'àmbit pròpiament rural, les quals no han de ser en cap cas interpretades des d'una òptica urbana i/o merament antròpica associada de forma genèrica a entorns antropitzats i urbanitzats, sinó que la valoració dels objectius de preservació i manteniment dels valors patrimonials, característiques estructurals i propietats funcionals del Sòl no urbanitzable en les seves diferents catalogacions en el Sistema d'espais oberts, determinats normativament pel propi planejament territorial, han de prevaldre i, alhora, fer compatibles, acord la seva estructura i propietats funcionals, sobre qualsevol àmbit de desenvolupament sectorial, d'abast econòmic i/o social global.

En aquest context, l'assoliment dels objectius energètics previstos per a l'any 2050, són clarament establerts únicament des del punt de valoració quantitativa i, alhora, maximitzada, a nivell de la totalitat del territori català, en clar detriment sobre aquell sòl que defineix gran part dels entorns rurals dels municipis menys urbanitzats i de relativa baixa població, en molts casos, dispersa i aïllada en els diferents nuclis poblacionals que s'estenen arreu d'aquests, i en el que es correspon, a part del seu paisatge identitari, en el motor econòmic i social dels mateixos, donant cabuda històricament a l'activitat agrària consolidada, amb sòls de conreu agrícola, explotacions ramaderes i indústries agropecuàries i agroalimentàries, elements arquitectònics, arqueològics i paleontològics catalogats del Patrimoni Cultural i instal·lacions i/o equipaments de serveis turístics, cas dels càmpings i els allotjaments rurals, entre d'altres.

De forma equivalent, i també des de la valoració ecològica, aquesta visió industrialitzadora fora dels àmbits urbanitzats i, si més no, antropitzats, vinculant directament la potencial capacitat de generació energètica, sigui de component eòlica com de component solar, a entorns oberts, relativament aïllats, cas de la interpretació en la seva definició com:

Infraestructura verda: àrees nucli, connectors ecològics i àrees multifuncionals, on el PLATER estableix tot i reconèixer la seva rellevància com a zones aptes per a la implantació d'instal·lacions d'energia solar fotovoltaica, però a evitar sempre que sigui possible, mitjançant una ponderació restrictiva. Aquesta aproximació garanteix la compatibilitat entre la planificació energètica i la preservació dels processos ecològics essencials del territori.

S'evidencia que, en cap cas, doncs, es pot garantir la progressiva pèrdua d'entorns territorials connectors en l'àmbit ruralitzat, agroforestal i forestal que conformen gran part dels municipis rurals, que possibiliten ja a una escala ecosistèmica local, el manteniment tant de la permeabilitat com de la connectivitat biològica dels espais oberts, els quals, en una visió supramunicipal i vinculada als sistemes naturals de major rellevància, cas dels hàbitats d'interès comunitari, i els espais naturals protegits, cas dels inclosos en el PEIN i catalogats en la Xarxa Natura 2000, en conformen la base per a l'establiment i, *de facto*, la preservació respecte el seu índex de connectivitat ecològica territorial, i no pas, precisament utilitzar numèricament mitjançant tractament de dades, l'acceptació i, per tant, la consolidació, de grans àrees amb un índex de connectivitat ecològica mesurada relativament baixa, fet que, indiscutiblement, afavoreix la progressiva pèrdua d'aquesta arran de la permissivitat i inducció a l'autorització d'aquesta tipologia d'infraestructures i expansió en la seva implantació territorial massiva i/o indiscriminada a nivell local. En aquest sentit, doncs, **el PLATER s'oposa frontalment als principis rector establerts en la Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres, afavorida per la pèrdua de superfície d'hàbitats d'interès comunitari en gran part d'aquests municipis i/o per la disminució progressiva i fragmentació dels espais vitals i àrees crítiques per al desenvolupament**

d'espècies altament vulnerables, fins i tot considerades en perill d'extinció pel Decret 172/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida, cas de les aus rapinyaires com l'àliga cuabarrada (*Aquila fasciata*).

La pretesa definició respecte la zonificació proposada del PLATER esdevé, tanmateix, qüestionable a nivell local, amb la referència d'admissibilitat del sòl respecte a la potencial implantació de les infraestructures de les energies renovables, efectuada genèricament i a conseqüència de delimitar inicialment les zones no aptes (pel que tot és apte si no és no apte), incorporant, no obstant, per minimitzar aquest efecte, de forma repetitiva d'acord els diversos aspectes de valoració i d'incidència d'aquestes sobre el context territorial del Sòl no urbanitzable, cas del Sòl de protecció especial i el Sòl de protecció territorial, referències a la incorporació d'elements i/o factors de restricció, però, en tot cas, deixant-los del tot indeterminats.

En tot cas, doncs, poder-ho establir ja de forma prèvia acord amb el marc de planejament local pretès, esdevé clau, ja que determina un major rigor en la valoració i establiment de zones d'admissibilitat, que no pas aptes, pels clars **EFFECTES ACUMULATIUS I SINÈRGICS** associats a la progressiva ocupació territorial per part d'aquesta tipologia d'infraestructures, i que validen totalment aquesta necessitat d'acotament i de restricció territorial acord amb el context i característiques singulars de la matriu biofísica en cada municipi.

Aquest aspecte presenta una rellevància en el cas de la valoració del component paisatgístic que defineix o es presenta en un determinat àmbit local, que el caracteritza i, alhora, n'aporta els seus principals trets identitaris i singularitats, establert per la **PROPORCIONALITAT** (o millor dit, DESPROPORCIONALITAT) generada de forma evident per la introducció d'elements artefacte en relació al patró que defineix el paisatge majoritàriament rural vinculat al Sòl no urbanitzable, degudament identificat pels seus diferents trets, dinàmica, impactes i amenaces, valors i objectius de qualitat paisatgística en les Unitats de paisatge a les quals pertany establertes en els corresponents Catàlegs de paisatge elaborats a nivell territorial, i, fins i tot, per aquesta rellevància, en les diferents Cartes de paisatge elaborades a nivell supramunicipal, on les infraestructures associades a les energies renovables (parcs eòlics, plantes solars fotovoltaïques i línies elèctriques majoritàriament, donada la irrupció recent de les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica mitjançant bateries), més enllà de les seves «bondats» en relació a la seva contribució enfront la descarbonització, són indiscutiblement valorades com a elements antròpics introduïts, amb marcat i desfavorable impacte tant visual com paisatgístic.

En aquest sentit, de forma objectiva, racional i justificada des del punt de vista de planejament a nivell local, cal establir un marc d'implantació territorial i, alhora, de regulació urbanística per tal que aquesta implantació sigui efectuada sota criteris rigorosos d'encaix i preservació paisatgística respectes als objectius de qualitat paisatgística establerts per a cada unitat i, en tot cas, que la seva presència perllongada temporalment en dècades, pugui ser assumida progressivament com a part integrant de la pròpia funcionalitat i dinàmica del paisatge on es localitzen.

En cap cas, doncs, aquest encaix i integració pot establir-se de forma predeterminada, sobreposant els objectius energètics als objectius de qualitat paisatgística, afavorint, per tant, una transformació sobtada i continuada en el temps del paisatge rural, cap a la seva homogeneïtzació transversal, induïda cap a l'assoliment de paisatges energètics, antropitzats i estructurats per les pròpies infraestructures de generació, transformació i transport, amb un clar efecte de desencaix respecte el caràcter i trets del

paisatge rural conformat per la resta d'usos, infraestructures i activitats que, històricament i fins a l'actualitat, el representen i possibiliten, en gran part, el seu manteniment i sostenibilitat futures.

Així, tot i que la dinàmica d'evolució en el paisatge, a nivell global del territori de Catalunya, ha de contemplar la incorporació d'infraestructures associades a la implantació de les energies renovables, aportades sota l'objectiu d'afavorir l'assoliment dels objectius energètics establert pels diferents escenaris del PROENCAT, aquesta incorporació no pot ser, en cap cas, efectuada categòricament i imposada sota el criteri sectorial de determinar quantitativament les anomenades "*quotes de solidaritat i/o contribució municipals*", en detriment de la potencial pèrdua del Sòl no urbanitzable sota la predeterminació de la seva consideració de SER APTA SI NO ÉS DETERMINAT COM A NO APTA, com a element vertebrador i, alhora, imposat normativament, sobretot per l'efecte de dilució i/o repartiment equitatiu d'aquestes sobre els diferents municipis, on les característiques i valors patrimonials del paisatge; ecosistèmics, històrics, culturals, etnològics, identitaris i, de forma rellevant, socioeconòmics, en són la seva singularitat i raó de ser a nivell territorial definit administrativament.

Aquesta predeterminació és especialment rellevant en el cas dels sòls que es presenten com a *sòls de conreus abandonats*, considerats, tanmateix, al PLATER, sense cap element de valoració específica en relació a la seva localització, causes d'abandonament i/o potencial restitució com a sòl agrícola productiu, en el còmput de superfície apta i, tanmateix, preferents. D'altra banda, s'evidencia en aquest la direccionalitat i objectiu predeterminat de maximització de zones aptes per a aquesta tipologia d'infraestructures, cas de les plantes solars fotovoltaïques, on, d'acord amb la ponderació efectuada en l'orientació dels paisatges en marcat pendent (>10% i, fins i tot, >30%), s'omet tant la necessitat de realitzar extensos moviments de terres per tal d'assolir una base de terreny viable per a la instal·lació de les infraestructures, o bé, es minimitza l'evident afecció visual i impacte paisatgístic que generen aquesta tipologia d'infraestructures en paisatges d'orografia abrupte, sovint, amb presència d'aterassaments de pedra seca, masses forestals consolidades i/o bé afloraments rocosos, propis de les vessats muntanyoses i els fons de vall i cursos d'aigua superficials que solquen sovint les grans planes agrícoles que s'estenen al llarg del prelitoral mediterrani.

En aquest aspecte, el PLATER incorpora les noves infraestructures de gestió energètica, cas de les instal·lacions d'emmagatzematge de l'energia elèctrica mitjançant bateries, com a elements necessaris, preferents i, fins i tot, prioritaris, als que considera de mínima afectació sobre els sòls no artificialitzats, tant a nivell del context territorial on s'emplacin, així com la minimització pràcticament total sobre el grau d'impacte i/o d'efectes ambientals desfavorables associats, i, conseqüentment, afavorint una simplificació i escurçament dels tràmits d'autorització i avaluació d'impacte ambiental, amb la determinació d'un règim normatiu que els situï pràcticament com a infraestructures innòcues i amb un encaix visual i paisatgístic per se respecte al Sòl no urbanitzable; Urbanísticament, en sòl no urbanitzable es consideren infraestructures de serveis tècnics d'utilitat pública o interès social.

Tot i així, el propi PLATER indica;

En conjunt, el desplegament de projectes d'emmagatzematge a Catalunya es troba en una fase inicial però amb una intensitat elevada en termes de volum de potència sol·licitada. En el període 2024–2025 s'ha configurat un conjunt de projectes superior als 1.000 MW en bateries sobre terreny en informació pública. Aquesta magnitud és rellevant si es compara amb les fites intermèdies

establertes en la PROENCAT 2050 i fa necessari analitzar quina part d'aquesta potència podria materialitzar-se abans de 2030.

Cal, doncs, incorporar un criteri de caució en relació a l'argument expressat en el PLATER en relació a aquesta tipologia d'infraestructures, bàsicament per aquelles que no resten associades directament a la capacitat i millor eficiència de gestió dels centres generadors acord amb la capacitat d'emmagatzematge temporal en cas d'excedents de producció en aquestes i, per tant, interpretades objectivament com a infraestructures complementàries i, per tant, recollides i integrades en aquest supòsit a les definicions de parcs eòlics i plantes solars fotovoltaïques establertes al Decret Llei 16/2019 en el seu art 6.1.:

Aquest capítol és aplicable a les instal·lacions següents, situades sobre el terreny en sòls classificats com a no urbanitzables o sobre sòls antropitzats, que són sòls degradats i transformats però abandonats per l'activitat que en va provocar la transformació, sempre que estiguin en el règim del sòl no urbanitzable:

...

*c) Les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica mitjançant **bateries híbrides** amb les instal·lacions de les lletres a i b.*

Aquesta consideració és especialment rellevant en el progressiu augment de les sol·licituds d'autorització de les anomenades **instal·lacions de bateries stand-alone**, les quals no responen en cap cas a l'objectiu d'efectuar l'emmagatzematge temporal de l'energia elèctrica generada d'un parc eòlic i/o d'una planta solar fotovoltaica, a la qual híbrida funcionalment (generació + emmagatzematge), sinó que es projecta acord amb els interessos exclusivament mercantils i d'alta rendibilitat financera per part dels seus promotors, aprofitant el buit reglamentari en relació a aquesta tipologia d'infraestructures, alhora que una patent de volatilitat i incertesa en l'estabilitat del mercat elèctric a nivell global, emmarcat per la visualització generalitzada d'escenaris catastrofistes en relació al garantiment i seguretat del subministrament d'energia elèctrica a curt i mitjà termini i reflectits per la pròpia legislació sectorial per part dels diferents Decrets Llei aprovats des de l'any 2019 i fins l'actualitat.

Així, si bé el PLATER no estableix zonificació per a la implantació de les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica mitjançant bateries, **atès que l'emplaçament dels sistemes d'emmagatzematge amb bateries respon principalment a criteris tècnics del propi sistema elèctric i de connexió a la xarxa i en menor mesura a criteris territorials**, sí que s'indueix a la presentació bé de projectes aïllats, no vinculats a la hibridació dels centres generadors, i/o suposats projectes d'hibridació de gran cobertura i/o extensió territorial, en els que intervenen diferents centres de generació relativament propers territorialment, tanmateix, sense efectuar cap mena de justificació de la viabilitat i/o benèfic en relació a l'assoliment i repercussió favorable als interessos dels propis objectius energètics establerts territorialment i, en cap cas, de benefici i/o retorn cap al territori local i en la seva àrea d'influència, on aquestes s'implantin, evidenciant, per tant, el seu paper merament especulatiu enfront la regulació econòmica i de preus associada al mercat energètic actual.

En aquest cas, novament, el Sòl no urbanitzable no pot ser considerat com un element de suport estructural únicament en favor de simplificació i escurçament dels tràmits de procediment d'autorització administrativa pressuposant el seu interès públic i prioritari en favor del manteniment i estabilitat del sistema de la xarxa de subministrament elèctric, fins i tot expressat a nivell de seguretat ciutadana, si, no obstant, la capacitat

d'emmagatzematge establerta en terme de potència, d'acord amb el propi tràmit d'autorització administrativa, no és computable per part del PLATER en els objectius energètics establerts a nivell local, però sí contribuïble, i entenent-se d'altra banda, acord amb la tipologia i característiques de l'activitat realitzada per aquestes infraestructures, associada a una **ACTIVITAT INDUSTRIAL**.

Aquestes infraestructures, per tant, en cap cas, ha de ser considerada com a compatible i/o admissible en relació als principis establerts a les determinacions establertes al Decret 16/2019, en relació a les instal·lacions de bateries híbrides en els propis centres generadors, tant parcs eòlics com plantes solars fotovoltaïques, ni al règim d'ordenació del Sòl no urbanitzable, que, de forma evident, en comporta una progressiva pèrdua tant de la seva estructura en el context territorial i matriu biofísica en relació al sistema d'espais oberts, com, conseqüentment, una pèrdua de capacitat de retorn efectiu enfront el municipi que les acull, on els seus respectius règims de planejament i d'ordenació urbanística contemplen la dotació de sòl industrial i/o de serveis tècnics on, de forma racional, coherent i, alhora, rendible, poden emplaçar-se les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica mitjançant bateries i, així, evitar una evident industrialització del seu entorn rural.

En darrer lloc, en el propi PLATER es reflecteix les mancances que s'evidencien en relació al procediment tant metodològic per a l'establiment per defecte de les zones aptes a partir de la determinació de les zones no aptes, on, a títol d'exemple, zones territorials d'òptim potencial eòlic són obviades i establertes com a zones de no implantació eòlica, i, per tant, assignant objectius energètics zero a nivell local en municipis amb un elevat i manifest règim de vent anual, com, tanmateix, de ponderació respecte als criteris de determinació en relació a les zones fotovoltaïques aptes prioritàries respecte les zones aptes no prioritàries, on, a títol d'exemple, aquesta s'efectua genèricament acord amb el valor agrològic dels sòls, sense, en cap cas, considerar cap aspecte de rendibilitat i/o repercussió social i econòmica de l'aprofitament agrícola d'aquests sòls en relació a l'economia local del municipi, maximitzant, per tant, els objectius energètics potencials locals, i aportant un evident factor de desproporcionalitat i desequilibri territorial.

Així, en l'apartat 5. *Conclusions*, s'expressa:

Tot i així hi ha aspectes per millorar:

- *Cal plantejar un treball més acurat per polir les variables/capes i corregir el grau de dependència o possibles solapaments.*
- *Cal disposar de més temps per ampliar l'exercici reflexiu i dialògic del panel i valorar la possibilitat d'omplir l'excel col·lectivament, després d'un debat més a fons i consensuat sobre l'abast de cada variable.*
- *Cal valorar si hi hauria una manera encara més senzilla de traduir els valors del Saaty (1,3,5,7 i 9) a una escala qualitativa.*

Aquestes consideracions posen de manifest que, tot i el procediment escollit per al procés analític jeràrquic, en relació a la ponderació i criteris de zonificació territorial del PLATER, és, objectivament acord amb el mateix, vàlida i correcta, en cap cas, aquesta pot tenir una repercussió i/o vinculació directa i induïda a nivell territorial local sobre els municipis que, de forma prèvia, han desenvolupat, bé mitjançant el

desenvolupament d'una modificació i/o revisió del seu marc de planejament i ordenació urbanística local vigent en el moment d'entrada en vigor del Decret Llei 16/2019, així com de les seves respectives modificacions legislatives sectorials d'incidència urbanística, l'elaboració a nivell comarcal d'un pla comarcal per a la implantació de les energies renovables, o bé, l'elaboració d'informes de valoració (si més no, d'al.legacions) en relació a la incidència i afecció a nivell local de determinats projectes de promoció de les energies renovables en el Sòl no urbanitzable, entre els que cal considera tot i de forma predeterminada la inclusió dels projectes de transport de l'energia elèctrica mitjançant línies elèctriques aèries de molt alta tensió i, fins i tot de rellevant cobertura territorial més enllà del territori administratiu de Catalunya, en els quals s'identifica, acord amb els diferents valors patrimonials del context territori i la matriu biofísica del municipi, i s'avalua el grau de vulnerabilitat d'aquests acord amb la capacitat d'acollida dels mateixos.

En aquest cas, la imposició jurídica i jeràrquica que reflecteix l'abast del PLATER a nivell local resta, tanmateix, condicionada per les limitacions del propi procediment aplicat, el qual va perdent fiabilitat i, per tant, s'incrementen els factors de biaix a mesura que s'allunyen dels objectius energètics globals i en proposen un repartiment territorial a nivell comarcal, de vegueria i, finalment, a nivell de municipi, que poden generar efectes contraris no pressuposats inicialment, donada, d'altra banda, la total impredictibilitat i/o capacitat de previsió en poder determinar l'abast de demanda territorial, de potència i, altament rellevant, d'accessibilitat a la xarxa de transport i/o distribució, més enllà dels propis objectius de planejament i implantació territorial efectuades a nivell de govern, però, aliens, a les previsions i actuacions mercantils i, per tant, dels promotors, que conformen el sector econòmic del cicle de l'energia procedents de fonts renovables (cal considerar, no obstant, l'acotament del PLATER únicament a l'àmbit eòlic, el fotovoltaic i les instal.lacions complementàries d'emmagatzematge mitjançant bateries i línies de transport i distribució).

Aquestes limitacions es reflecteixen, entre d'altres, en relació a la:

Determinació de la superfície necessària. *Es parteix de la superfície que realment ocuparan les instal·lacions quan es construeixin, i s'apliquen diversos factors multiplicatius per tenir amb compte que hi ha molt elements locals que no estan registrats i, per tant, faran inviable una part de la superfície seleccionada. També cal evitar l'acumulació excessiva d'instal·lacions, o una inflació de preus dels sòls en el cas que siguin insuficients, etc.*

Establiment dels objectius municipals de potència en sòls no artificialitzats. *Per determinar els objectius assignats a cada municipi, s'han sobreposat el termes municipals a les zones prioritàries i s'ha calculat el percentatge de zones prioritàries que li correspon a cada municipi. L'objectiu de potència municipal es calcula aplicant aquest mateix percentatge a l'objectiu de potència corresponent de la PROENCAT, 23.136 MW en eòlica i 19.394 MW en fotovoltaica. D'aquesta manera s'assigna a cada municipi l'objectiu de potència en sòls no artificialitzats, que garanteix l'assoliment dels objectius de solar fotovoltaica i eòlica per a l'horitzó de l'any 2050, amb una contribució equilibrada de cada municipi a l'objectiu comú de la transició energètica i la neutralitat climàtica de Catalunya.*

La valoració respecte la preservació dels valors presents i/o expressats territorialment a nivell de municipi en relació al Sòl no urbanitzable, en cap cas, pot ser vinculada directament i/o proporcionalment a una interpretació *sens strictu* de dades i/o informació cartogràfica de referència referida a elements de

protecció, sinó que cal la incorporació prèvia i de caràcter eminentment preventiu i, en tot cas, limitant, tal com s'estableix en la pròpia Llei d'Urbanisme (TRLLU), en referència a una visió transversal, genèrica i objectiva en la necessitat de preservació dels valors patrimonials que representen en els Sistemes d'espais oberts, context territorial clarament identificat i delimitat normativament a nivell urbanístic pels respectius Plans Territorials Parciais com a marc de referència en l'establiment de les corresponents figures de planejament local i d'ordenació urbanística dels municipis, i, tanmateix, acord amb la pròpia dinàmica evolutiva del context paisatgístic i socioeconòmic que se li atorga de forma especialment rellevant en aquells entorns representatius i, alhora, identitaris dels municipis rurals, expressades, d'altra banda, per les pròpies característiques i trets singulars que els conformen.

En aquest cas, la figura d'un marc de planejament sectorial, el PLATER, tot i l'equivalència legislativa paral·lela a la dels Plans Territorials Parciais, ha de considerar que, tot i l'objectiu de prioritat i caràcter estratègic respecte l'assoliment dels objectius energètics, definits en termes de potència i assignats quantitativament a nivell de municipi d'acord els terminis temporals fixats en el PROENCAT, no pot ser interpretat davant el supòsit de manca de referències cartogràfiques (capes) i/o numèriques locals (previsions en percentatge real d'ocupació i/o cobertura territorial, potència instal·lada, generació energètica renovable efectiva, demanda energètica municipal, etc.), com un element que afavoreixi la implantació, predeterminada i induïda territorialment, de projectes, sovint de caràcter privat i mercantilista i, tanmateix, especulatiu, en relació als grans beneficis i de retorn econòmic de la inversió, associats a la promoció d'infraestructures de generació energètica a partir de les energies renovables, en aquest cas, parcs eòlics, plantes solars fotovoltaïques, instal·lacions d'emmagatzematge de l'energia elèctrica mitjançant bateries i, fins i tot, línies elèctriques aèries de transport de molt alta tensió.

Aquests projectes, si bé, lícits i inicialment acord amb les directrius comunitàries en matèria de promoció de les energies renovables i la descarbonització a nivell global, tot i les determinacions específiques en la seva potencial admissibilitat i implantació territorial en el Sòl no urbanitzable i, tanmateix, regulades normativament i sectorialment en la seva tramitació d'autorització administrativa, presenten en la seva major part un clar factor de desenaix sobre el context territorial i la matriu biofísica on es preveu la seva implantació i, per tant, dels quals el PLATER, respecte a la zonificació inicial proposada per tal de fer efectiva aquesta implantació i, consegüentment, l'assoliment dels objectius energètics determinats en els diferents escenaris temporals, no en pot ser la seva justificació expressa, en clar detriment de l'adopció d'un model que afavoreix la discrecionalitat territorial, la descentralització i la promoció de les energies participades, cas de l'autoconsum i la constitució de les comunitats energètiques, d'altra banda, en rellevant progressió al llarg d'aquests últims darrers anys, com a elements estructuradors respecte objectius definits i quantificables de forma efectiva davant l'assoliment gradual d'aquests, i veritable factor d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades en el marc de la Llei del canvi climàtic.

Així, el PLATER sí determina l'obligatorietat i/o el compliment en l'anomenada **QUOTA DE CONTRIBUCIÓ LOCAL A L'OBJECTIU DE DESCARBONITZACIÓ**, que es concreta, no obstant i de forma efectiva a nivell territorial i urbanístic com a **QUOTA DE DISPONIBILITAT DE SÒL NO URBANITZABLE** (entenent sòls no artificialitzats), on, en cap cas, es valoren aspectes tant rellevants com la pròpia tinença de propietat del sòl, la qual determina en la seva totalitat la dinàmica i evolució territorial dels entorns dels municipis preferentment de caràcter rural, subjecte d'altra banda, a la planificació establerta a nivell territorial (xarxa d'infraestructures viàries, xarxa de subministrament de recursos hídrics, xarxa de subministrament energètic, equipaments i instal·lacions públiques,...), i en la que la determinació transversal d'una zonificació

imposada amb caràcter sectorial, en aquest cas, energètic, pot incidir clarament en afavorir la incorporació d'usos i infraestructures artefacte, que, tot i ser considerades favorables als interessos i objectius en relació a la mitigació dels efectes del canvi climàtic, en cap cas, poden ser afavorits tant en la seva admissibilitat d'emplaçament territorial, com en el seu nombre, en tot cas, associat a l'assoliment d'una determinada potència i/o capacitat de generació, emmagatzematge i/o transport energètic, per sobre de qualsevol altre ús admissible i/o aprofitament del Sòl no urbanitzable actual i/o futur, amb clars i evidents efectes d'impacte tant acumulatius com sinèrgics, definits i tipificats en la Llei 21/2013, d'avaluació ambiental, que, tanmateix, poden ser avaluats a posteriori d'acord amb la limitació respecte la potencial nova implantació prioritària d'aquesta tipologia d'infraestructures i, conseqüentment, d'evident minimització i mancat de rigor tècnic i professional en la major part de la documentació ambiental complementària aportada amb els projectes en el procediment d'avaluació d'impacte ambiental.

Per tant, el PLATER estableix determinacions territorials d'incidència local que, en relació als aspectes d'àmbit local, poden augmentar el nivell de conflictivitat i/o complexitat en els procediments d'autorització administrativa i de declaració d'impacte ambiental d'acord amb els diferents objectius finalistes, així com les pròpies característiques dels projectes aportats sobre un mateix context territorial de proximitat, fins i tot, en el cas d'emplaçaments territorials perimetrals o bé de límits administratius entre municipis veïns, com el cas en la determinació dels objectius energètics referents a l'eòlica, els quals es defineixen:

*Pel cas de l'eòlica terrestre en sòls no artificialitzats el marge és molt limitat, atès que la superfície disponible (5.813 km²) es troba en el llindar inferior de la superfície estrictament necessària. **Tot i ser suficient per assolir els objectius de la PROENCAT, no hi ha prou superfície per permetre ajustos municipals significatius.** A més, és habitual que els projectes d'energia eòlica se situïn en més d'un municipi, i modificacions unilaterals podrien generar contradiccions territorials entre municipis que dificultarien el desplegament de l'energia eòlica.*

...

Per tant, caldrà utilitzar tota la superfície disponible per fer viable l'objectiu d'energia eòlica i es considerarà tota la superfície apta com superfície prioritària.

En aquest cas, caldria ser oportú considerar un major aprofundiment respecte a l'avaluació en relació a l'assumpció i, per tant, assoliment, dels objectius energètics establerts (i/o en el seu cas, també imposats per la comunitat Europea a l'àmbit territorial de Catalunya) en el PROENCAT, respecte al vector energètic d'eòlica (en aquest aspecte cal destacar la discrecionalitat d'establir en el PLATER de forma aïllada i exclusiva els objectius eòlics terrestres respecte el potencial eòlic marí, contemplats en una altra figura de planificació sectorial específica en un futur).

Així, si el PLATER reconeix la pràctica incapacitat territorial, entesa i vinculada a la disponibilitat de Sòl no urbanitzable, ja que, de forma incongruent, es reconeixen els emplaçaments generadors dels parcs eòlics i plantes solars fotovoltaïques actualment en servei com a sòls artificialitzats, és a dir, quan en un sòl no artificialitzat s'hi implanta un infraestructura passa a ser, *de facto*, un espai artificialitzat, es constata una real incapacitat efectiva a nivell territorial atès que o bé la determinació dels objectius energètics a nivell global de Catalunya són desproporcionats i/o excessius acord amb l'aprofitament del recurs eòlic; bé el repartiment d'aquests a nivell local és esbiaixat i/o no acord amb la maximització del potencial eòlic real

determinat, bé s'inclouen ponderacions a nivell territorial de forma obligada com a conseqüència de reconèixer de forma prèvia aquestes pròpies limitacions (territori de sacrifici).

En tot cas, tota aquesta problemàtica generada pot evidenciar el qüestionament no tan sols respecte a la zonificació proposada inicialment en el PLATER, on, s'estableix l'aptitud en base a l'exclusió territorial prèvia, sota uns determinats condicionants del tot no justificats en el mateix, sinó que pot portar a establir una conclusió prèvia, però, alhora, clau, en determinar la idoneïtat i/o la capacitat territorial de la totalitat de Catalunya davant el repte energètic a partir de l'aprofitament del recurs natural del vent, així com la incapacitat manifesta d'assolir els objectius energètics pretesos i, en tot cas, determinar quin és el topall màxim assolible d'acord amb un desplegament coherent, racional i justificat establert a nivell municipal, en favor de la promoció d'altres tipologies d'aprofitament de les energies renovables.

Aquesta possibilitat, cal afegir-hi el qüestionament actual en base a l'eficiència i sobredimensionament de les infraestructures que conformen un parc eòlic, d'altra banda, de potencial desenvolupament al llarg d'aquestes properes dècades en favor de les actuacions de repotenciació, amb la reducció efectiva del nombre d'aerogeneradors, però d'unes característiques estructurals i constructives, pròpies del *gigantisme tecnològic*, on, a part del factor de **DESPROPORCIONALITAT D'ACORD EL CONTEXT TERRITORIAL I LA MATRIU BIOFÍSICA**, presenten unes limitacions operacionals que en disminueixen clarament la seva rendibilitat en termes productius, ja que, tot i que a baixa intensitat del vent s'activen (al voltant dels 5 m/s) i presenten un règim òptim de rendiment en vents més o menys intensos i sostinguts (al voltant dels 15 m/s), mentre que en condicions de forts vents (superiors als 25 m/s), s'aturen per motius de seguretat estructural, fet que realment, juntament amb d'altres efectes d'impacte ambiental marcadament desfavorables, de fet, en pot qüestionar la seva idoneïtat i, de forma evident, incideix directament en cas de revisió del pla, respecte el càlcul i la redistribució dels objectius energètics en relació a la superfície de sòls no artificialitzats, podent-la determinar com a projecció sobredimensionada i, per tant, amb un evident efecte de sobrecàrrega i/o desequilibri territorial manifest.

4 VALORACIONS D'ABAST ESPECÍFIC A LA PROPOSTA DEL PLATER D'INCIDÈNCIA A ESCALA LOCAL DEL MUNICIPI DE L'ALBIOL

D'acord amb la totalitat de les valoracions efectuades en l'apartat anterior, és del tot rellevant reflectir l'expressat en l'apartat 7.3.3.5 *Adaptació municipal a la zonificació del PLATER*, on s'indica:

L'última fase de la zonificació dels sòls no artificialitzats és l'adaptació de les zones provisionals per part dels municipis, d'acord amb la realitat del territori, tant pel que fa als elements amb valors locals que cal protegir i que no consten en cap base cartogràfica com a la visió local de la implantació de les energies renovables, que no s'han pogut incorporar a la metodologia aplicada per al desenvolupament del PLATER.

En aquest sentit, doncs, el PLATER reconeix la incapacitat tècnica i, tanmateix, procedimental, en poder efectuar una proposta de zonificació a escala territorial local, entenent-se aquesta el límit administratiu corresponent al municipi, acotada i coherent amb el context territorial i matriu biofísica, respecte del Sòl no urbanitzable, així com incorporar la pròpia dinàmica en l'evolució social i econòmica dels mateixos, específicament, en relació a la promoció i/o el desenvolupament d'actuacions d'àmbit local i/o supramunicipal en el marc de la Transició energètica i la descarbonització de l'economia local, iniciada, tanmateix, ja a principis d'aquest segle, pels propis municipis acord amb les directrius comunitàries en matèria d'energia i sostenibilitat energètica davant la mitigació dels efectes del canvi climàtic, i, fins i tot, al llarg d'aquests darrers anys en l'autorització de projectes d'infraestructures d'energies renovables en el marc de la Transició energètica.

Tanmateix, tot i aquesta manca de dades i/o de referències cartogràfiques específiques d'àmbit local, especialment, clau i rellevant en relació a l'abast i paper actiu en la contribució present i futura d'un determinat municipi de caràcter rural o, per extensió territorial, a nivell comarcal o de vegueria, el PLATER determina i assigna amb caràcter previ i quantificat l'assoliment temporals d'uns objectius energètics, obtinguts a partir d'extrapolacions i modelitzacions numèriques en base als escenaris establerts en el PROENCAT en matèria de gestió de l'energia a nivell global, els quals determinen de forma directa la dotació, en aquest cas, de disponibilitat de Sòl no urbanitzable, definits parcialment com a sòls no artificialitzats, el qual s'interpreta des d'un punt de vista exclusivament sectorial, maximalista i presumptament limitat per les diferents ponderacions calculades a partir de la inclusió de criteris transversals i homogenis respecte als diferents aspectes d'incidència preestablerts, que es determina en una proposta de zonificació interpretada de forma objectiva com a sòl disponible a demanda i, fins i tot, prioritari davant la potencial admissió d'aquests usos i implantació d'aquesta tipologia d'infraestructures, d'acord la justificació exclusivament orientada a l'assoliment i el compliment dels objectius energètics establerts a nivell territorial global de Catalunya.

Aquesta interpretació, tot i semblar coherent i lògica, des d'una perspectiva transversal i comunitària, però, alhora, equitativa i solidària, d'acord amb la valoració dels objectius de planejament local i desenvolupament dels propis municipis i, tanmateix, dels objectius de preservació dels valors patrimonials; ambientals, històrics, paisatgístics, culturals i socioeconòmics, entre els més rellevants, que es presenten a aquesta escala de detall territorial, en cap cas, pot ser direccionada de forma piramidal i, tanmateix, transversal, donada l'evident pèrdua d'efectivitat metodològica augment del grau d'incertesa que es va generant, bàsicament, perquè, de fet, són precisament aquests objectius els que haurien de ser

degudament recollits i incorporats a la base de treball i de procediment sectorial establert al PLATER, per tal de redefinir i determinar d'una forma, en aquest cas, sí, coherent, lògica i equilibrada territorialment en el seu conjunt, els diferents objectius energètics assolibles i, per tant, vinculats i exigibles, a un determinat àmbit local (municipi).

Si bé, doncs, és l'objectiu sectorial finalista del PLATER assolir la màxima quota energètica procedent de fonts renovables a nivell de Catalunya, aquest, en cap cas, ho pot ser en detriment de la resta d'objectius sectorials establerts en d'altres figures de planejament i, específicament, en relació a la interpretació interessada de les determinacions territorials establertes en les figures de planejament urbanístic, cas dels Plans Territorials Parcial i, a nivell local, en atribució de les seves competències en matèria de planejament i ordenació urbanística, acord amb els diferents règims de planejament local, entre les quals s'hi situa la delimitació i règim de gestió i regulació del Sòl no urbanitzable, amb la imposició de dotació indiscriminada de superfície de sòl en clar afavoriment d'autorització administrativa i, per tant, de prioritització de determinats usos i infraestructures vinculades a la promoció de les energies renovables.

Aquest aspecte, comporta una evident pèrdua de capacitat local, tant en relació a la planificació del Sòl no urbanitzable del municipi, acord amb la dinàmica territorial local que, progressivament i de forma continuada, estableix la necessitat de redefinició tant d'aquesta, com de les actuacions en relació a la seva gestió, i, per tant, incideix desfavorablement tant en la capacitat d'acollida com en el seu potencial retorn i contribució cap el municipi que les acull, atorgant, per tant, una sobirania territorial centralitzada en matèria de gestió energètica i, conseqüentment, on el Sòl no urbanitzable d'àmbit local se situa com a mer suport físic i territorial, definida en hectàrees, a disposició exclusiva i predeterminada d'assoliment d'una determinada quota de potencial energètic, definida únicament en MW d'eòlica (0,2 ha/MW) i/o bé fotovoltaica (1,618 ha/MW), l'extrapolació territorial efectiva del mateix en relació a la proposta de zonificació establerta al PLATER per a cada àmbit administratiu del municipi.

Així, en el cas d'implantació potencial eòlica en sòls no artificialitzats, s'efectua amb una evident interpretació esbiaixada i, alhora, sobredimensionada, de forma obligada donada la pràctica insuficiència territorial prevista globalment a nivell de Catalunya per tal d'assolir els objectius energètics determinats pel PROENCAT, tot i les seves incongruències de definició i restricció territorial global acord amb la ràtio establerta del potencial del recurs eòlic respecte a la dotació de sòl considerada com a apte, determinant l'admissibilitat genèrica *per se* en la totalitat del sòl no urbanitzable considerat i predeterminat com a no apte.

En el cas d'implantació potencial fotovoltaica en sòls no artificialitzats, efectuada a un nivell de detall i escala territorial més acotada gràcies a la disponibilitat d'un marc normatiu i regulador més específic, així com a la disposició tant de documentació tècnica de referència aportada per part dels diferents promotors, d'on destaca la documentació cartogràfica georeferenciada, com d'informes sectorials i resolucions emeses tant per part de la mateixa Ponència d'Energies Renovables, com per part d'altres òrgans ambientals en els expedients de tramitació estatal per part del MITECO, tanmateix, s'efectua una proposta de zonificació amb caràcter de *reserva extensiva* de Sòl no urbanitzable, *ad hoc* per ser posat a disposició sota el criteri d'efectuar una implantació territorial que en garanteixi l'assoliment dels objectius energètics determinats a nivell d'un municipi.

En aquest cas, el PLATER en justifica pels següents motius:

Aquesta selecció més gran de l'estrictament necessària es fa per diversos motius, els principals són:

- *Dotar de marge als ens locals per a què puguin fer ajustos a la superfície prioritària preservant el principi d'autonomia municipal i mantenint el principi de suficiència del PLATER.*
- *Evitar l'efecte especulatiu dels terrenys.*
- *Evitar l'efecte acumulatiu de projectes, no previst en la zonificació.*
- *Preveure altres afectacions de tipus paisatgístic o de caràcter local, no previstes a la zonificació i que es puguin identificar en la tramitació dels projectes.*

En el primer motiu, aquesta premissa incideix desfavorablement bé en aquells municipis i, per tant, ajuntaments d'acord el seu marc competencial en matèria de planejament i ordenació urbanística per al Sòl no urbanitzable, que, de forma prèvia a la proposta inicial de zonificació del PLATER han efectuat i/o desenvolupat una nova figura de planejament específica, per a l'ordenació i regulació en relació a la implantació de les energies renovables en el Sòl no urbanitzable, tot identificant i avaluant d'acord amb el seu context territorial i matriu biofísica, així com pels seus valors patrimonials locals, objectius de promoció socioeconòmica i objectius de sostenibilitat, considerats en el marc de la Transició energètica i la descarbonització de l'economia local, bé, correlacionades amb el desenvolupament al llarg de les darreres dècades dels plans d'energia i clima locals, bé arran de l'entrada en vigor del Decret Llei 16/2019.

Mitjançant aquestes figures de revisió respecte del règim de planejament vigent fins aleshores, s'ha possibilitat la identificació i determinació d'aquelles àrees territorials de major grau de vulnerabilitat ambiental i paisatgística i, tanmateix, cultural i socioeconòmica, singular i, alhora, identitària, i, per tant, susceptibles de generar impactes i desequilibris territorials dins del propi límit administratiu respecte del Sòl no urbanitzable i el Sistema d'espais lliures, pròpiament dit per la correlació del Decret Llei 16/2019, així com derivada dels diferents expedients de sol·licitud d'autorització administrativa de projectes de promoció de les energies renovables, d'on destaquen inicialment els parcs eòlics i les plantes fotovoltaïques, les infraestructures de línies elèctriques àries de molt alta tensió per al transport d'energia i, darrerament, les instal·lacions per a l'emmagatzematge d'energia elèctrica mitjanat bateries, en la seva tipologia *stand-alone*, els quals incideixen de forma progressiva, indiscriminada i, en cap cas, coherent amb aquests valors i singularitats territorials locals.

En aquest cas, doncs, els municipis que ja disposen de forma definitiva d'aquesta base territorial i de regulació normativa, o bé en les seves respectives fases d'aprovació prèvies, així com el fet d'obviar la informació d'incidència prèviament disponible dels diferents expedients tramitats amb anterioritat, on, cal incidir, en molts casos, resolts de forma desfavorable per part de la decisió de l'Òrgan ambiental corresponent i/o bé no autoritzats o, en tot cas, desestimats per part de l'òrgan substantiu, genera un greu efecte de distorsió i desequilibri territorial a nivell local, en cap cas, realístic ni acord amb les previsions determinades exclusivament de forma quantitativa en relació als objectius energètics predeterminats i, no obstant, vinculant-los de forma imposada i normativa per sobre la capacitat i sobirania local en relació a la planificació, admissió i regulació dels usos, així com de les corresponents

autoritzacions de projectes, més enllà de la pròpia planificació sectorial en matèria energètica emmarcada en el propi PLATER com a element estructural, però en cap cas vertebrador respecte l'àmbit del Sòl no urbanitzable del municipi.

En relació al segon motiu, en cap cas, es pot garantir la generació d'un efecte especulatiu sobre el consum irracional i indiscriminat per la pròpia extensió superficial i de dotació de Sòl no urbanitzable, tractat de forma transversal i generalista, tot i la seva ponderació i zonificació diferenciada, en el cas d'admissió de plantes solars fotovoltaïques, de sòls aptes prioritaris i sòls aptes no prioritaris, i, de forma rellevant, obviant i, fins i tot, afavorint la massiva implantació d'instal·lacions per a l'emmagatzematge de l'energia elèctrica mitjançant bateries, en la seva tipologia *stand-alone*, tot i representar una evident industrialització del sòl rural i objectiu mercantilista i de negoci en relació al mercat de preus del sector elèctric en l'actualitat, així com de la definició de corredors d'infraestructures elèctriques aèries de transport i distribució de l'energia elèctrica.

Aquesta priorització comporta una predeterminació en la direccionalitat i pressió territorial sobre aquells municipis on la ràtio respecte els objectius energètics predeterminats i la superfície de sòl no urbanitzable, on la capacitat administrativa, tècnica i de gestió local en matèria energètica del propi municipi, o bé el règim de propietat dels sòls designats com a aptes, no poden fer front de forma inicial a la potencial pressió territorial sobre determinats terrenys i/o finques de propietat, fins i tot, determinats de forma obligada pel seu interès prioritari i/o públic, d'efectes i retorn d'inversió altament rendibles per als seus promotors i, en cap cas, justificables bé acord amb l'acceptació i conformitat d'una determinada quota de contribució solidària expressada per part dels mateixos òrgans de govern a nivell local, on, de forma coherent, hi caldria incorporar el teixit ciutadà dels seus habitants, bé acord amb un retorn efectiu i favorable cap al propi municipi que les acull.

En relació al tercer motiu, es fa evident en el PLATER la incapacitat de tractament i valoració en relació a la generació dels efectes acumulatius i, tanmateix, sinèrgics, davant la potencial implantació de les infraestructures d'energies renovables, on, aquest darrer és únicament referenciat de forma totalment simplista i poc rigorosa en el seu Estudi ambiental estratègic, vinculant als potencials efectes sobre el context ecosistèmic en relació a la fauna, la connectivitat ecològica i el paisatge, però, en cap cas, aportant una avaluació encara que prèvia i transversal, sobre el context del Sòl no urbanitzable, en relació als usos i/o aprofitaments del sòl, així com la seva evident incidència generada a nivell social i econòmic en relació a l'estructura i vertebració d'aquest en els municipis de caràcter rural, on s'evidencia que, a part, de l'admissibilitat dels usos en aquest, cal que aquests no generin incompatibilitats funcionals, claus per a la consolidació i sostenibilitat de l'economia local, com a conseqüència de la generació de clars efectes de caràcter sinèrgic, tal i com es defineixen de forma oportuna en la regulació normativa de la Llei 21/2013, d'avaluació ambiental, en el seu Annex IV, com:

*d) **Efecte sinèrgic:** el que es produeix quan l'efecte conjunt de la presència simultània de diversos agents comporta una incidència ambiental més gran que l'efecte suma de les incidències individuals considerades aïlladament.*

Així mateix, s'inclou en aquest tipus aquell efecte la forma d'acció del qual indueix en el temps a l'aparició d'altres de nous

Finalment, en relació al darrer motiu, el PLATER reconeix la rellevància del paisatge com a valor patrimonial i estructurador en l'àmbit dels sòls no artificialitzats, tot i que aquest caldria que fos extensible a la totalitat de l'àmbit del Sòl no urbanitzable en relació a la preservació i el manteniment del paper vertebrador, tant estructuralment, com funcionalment, que aquest representa, majoritàriament, vinculat als municipis de caire rural.

Tanmateix, en el cas de la zonificació eòlica, aquest efecte és altament evident, al considerar-se com a zones aptes, aquelles que, en aplicació del tractament cartogràfic disponible en l'actualitat respecte als diferents vectors d'incidència, no poden ser considerades per aquesta pròpia metodologia maximalista com a zones no aptes, donada la necessitat de disposar de la màxima superfície de sòl amb un determinat recurs eòlic, d'altra banda, cal dir, finalment, ponderat i, fins i tot, eliminat, en diverses àrees territorials on aquest en representa un dels més elevats a nivell de Catalunya, basant-se en l'assoliment estricte i obligat dels objectius energètics establerts per a l'any 2050 i, entenent-se pel propi PLATER, del tot, com a insuficients.

Així, en aquest cas, es diferencia una zonificació per a la potencial implantació de les plantes solars fotovoltaïques, estimat a l'alça superficialment tal com s'ha valorat anteriorment, però amb un cert grau d'acotament urbanístic i normatiu en aplicació del Decret Llei 16/2019, d'una zonificació de potencial implantació eòlica, transversal, orientada exclusivament a la capacitat de compromís i acord dels diferents municipis en l'àmbit comarcal, però, en tot cas, associada a una visió sesgada dels potencials efectes generats en relació a l'afecció visual i d'impacte paisatgístic, vinculada a aquesta tipologia d'infraestructures, en l'actualitat, majoritàriament no proporcionals estructuralment ni en dimensions al context territorial i la matriu biofísica, que defineix i, alhora, identifica un determinat paisatge de caire rural, agroforestal i/o forestal pròpiament dit, clarament desfavorables, on, de nou, el territori local, en relació al Sòl no urbanitzable, se situa com a mer suport físic per aquestes.

Davant d'aquesta evidència i, per tant, mancances explícites del propi PLATER respecte a la proposta de zonificació diferenciada, s'incorporen diverses determinacions per tal que siguin els propis municipis qui efectui una redelimitació territorial, bàsicament respecte a la delimitació a la baixa de zones considerades inicialment com a aptes, establint, però, diverses condicions, marcadament complexes de definir a nivell cartogràfic, i, en tot cas, a nivell de valoració dels diferents vectors i aspectes d'incidència presents en un determinat context local, més enllà del pròpiament associat sectorialment a l'energètic, entenent-se bàsicament, la capacitat de generació energètica a partir de recursos eòlics i/o fotovoltaïcs actualment existents del municipi, i, conseqüentment, reduint-lo de forma simplista, però, alhora, induïda, a disposar d'una dotació de sòl no urbanitzable clarament indiscriminada, però establerta com a base legal i normativa de forma pràcticament obligada, com a admissible de facto davant la potencial implantació de projectes, on el Sòl no urbanitzable resta a disposició únicament a l'assoliment d'un determinat objectiu energètic, quantificat i acotat temporalment.

Aquesta diferenciació, sobreposada, genera, doncs, indiscutiblement, un efecte clarament de sobrecàrrega territorial, ja que, en cap cas, es vincula i/o es compensa, bé una implantació efectiva eòlica, bé una implantació efectiva fotovoltaïca, d'on, a més, les instal·lacions per a l'emmagatzematge de l'energia elèctrica mitjançant bateries o bé la definició de corredors per a les infraestructures per al transport i distribució de l'energia elèctrica, resten definides de forma totalment generalista, tot minimitzant el seu potencial d'incidència territorial i impactes ambiental, paisatgístic, social i econòmic, atribuint-los una prioritització davant la seva tramitació d'autorització administrativa i minimitzant

l'aplicació del procediment d'avaluació d'impacte ambiental, davant les quals no hi ha cap element de regulació que en pugui acotar la seva admissió, autorització i/o bé capacitat de control territorial a nivell local per part dels propis municipis, més enllà dels procediments d'autorització urbanística ja existents.

En aquest dos supòsits, doncs, en cap cas, resten vinculats i/o valorats de forma integrada o bé conjunta en el PLATER, on el mateix VISOR en proporciona un marc territorial clarament diferenciat, fins i tot, on l'eina facilitada als diferents tècnics municipals per poder accedir i valorar de forma coherent ambdós vectors de forma integrada no és possible, pel qual es genera un clar efecte de descontextualització i pèrdua de capacitat d'interpretació objectiva davant la proposta de zonificació eòlica i fotovoltaica establerta i, alhora, de capacitat de resposta racional, coherent i efectiva per part dels ens locals, acord amb la concreció o bé compensació territorial d'aquesta primera que, conseqüentment, en determini una quota de contribució energètica, incorporada en el seu conjunt, tanmateix, a nivell comarcal, tal com establiria inicialment la Disposició addicional primera del Decret Llei 24/2021, acord amb la demanda previsible estimada temporalment en els diferents escenaris del PROENCAT com a objectiu de referència mesurable, tot i que, en cap cas, imposat, davant la seva capacitat d'acollida, on, la zonificació proposada en aquest cas pel PLATER es veu del tot esbiaixada i, per tant, no reflecteix en cap cas les singularitats, la dinàmica socioeconòmic ni, alhora, els trets identitaris respecte del context local d'un determinat municipi de caràcter rural, en aquest cas, l'Albiol, pertanyent al context de les Muntanyes de Prades en transició cap al Camp de Tarragona.

La interpretació, doncs, respecte de l'àmbit del Sòl no urbanitzable, com a potencial medi receptor majoritari en relació a la implantació de les infraestructures d'energies renovables considerades; parcs eòlics, plantes solars fotovoltaïques, instal·lacions per a l'emmagatzematge de l'energia elèctrica mitjançant bateries i línies elèctriques aèries d'alta tensió de transport i distribució, en aplicació de l'actual règim normatiu establert pel Decret Llei 16/2019 (TC) obliga, de fet, a incorporar modificacions, canvis i/o esmenes en relació a la figura de planejament general vigent d'un determinat municipi, de les quals el propi PLATER n'és conscient, però, no obstant, se situa únicament en la seva posició jeràrquica superior com a garant del mateix, i indica:

Cal tenir en compte que el PLATER, en tractar-se d'un pla territorial sectorial té una jerarquia dins l'ordenament territorial que prevaldrà sobre l'ordenament urbanístic municipal. Així, aquells municipis que de forma prèvia a l'aprovació definitiva del PLATER tinguin en els respectius instruments de planificació urbanística municipal criteris d'ordenació de les energies renovables que no siguin coherents amb el PLATER, aquests deixaran de tenir validesa i s'hauran d'ajustar al contingut del PLATER.

Davant d'aquestes premises, condicionants i imposicions territorials i normatives, doncs, **el treball efectuat per part del municipi de l'Albiol al llarg de l'any 2024, en aquest cas, per iniciativa del seu Ajuntament en el marc de les seves respectives competències en l'àmbit de planificació, ordenació i gestió territorial i, específicament, pel que fa a la regulació del Sòl no urbanitzable, ha estat de forma prèvia a la proposta del PLATER en aquesta primera fase d'informació pública, la de dotar-se d'un marc de planejament local que possibiliti la regulació del Sòl no urbanitzable davant la sol·licitud administrativa d'autorització per aquells projectes (bàsicament plantes solars fotovoltaïques), bé en aquells moments en fase de tramitació d'aquesta, bé en previsió dels projectes futurs que es puguin continuar presentar fins l'aprovació definitiva del propi PLATER.**

En aquest cas, doncs, el marc de planejament local de referència per a l'encaix amb el PLATER esdevé d'acord amb la **MODIFICACIÓ PUNTUAL NÚM. 3 DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES DE PLANEJAMENT DE L'ALBIOL PER A LA REGULACIÓ DE LA IMPLANTACIÓ DE PLANTES D'ENERGIES RENOVABLES EN SNU** (en endavant MP), on, acord, entre d'altres, dels diferents objectius i criteris ambientals considerats, s'incorporen els corresponents determinats a nivell territorial per part del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, publicats fins a la data, així com l'actual escenari definit per la pròpia implantació d'infraestructures i/o instal·lacions de promoció de les energies renovables al municipi, bàsicament corresponent, en l'actualitat, a una planta solar fotovoltaica, degudament autoritzada en el marc de la Transició energètica i la descarbonització de l'economia local i, en tot cas, davant la previsió de la incidència i grau d'afectació potencial que el propi àmbit territorial del municipi, centrat territorialment en l'àmbit del seu Sòl no urbanitzable, pot resultar-ne contrari i/o desfavorable als diferents interessos de sostenibilitat i de promoció de l'economia local com a element vertebrador social, del qual es destaca en l'actualitat el pes rellevant que en representen els espais lliures, de component marcadament forestal i els espais agroforestals, vinculats a les primeres vessants de les Muntanyes de Prades, i el sòl agrícola, que s'esten en la seva meitat sud, cap a la plana del Camp de Tarragona, acotat, d'altra banda, per la presència del principal nucli poblacional del municipi, corresponent al nucli de les Masies Catalanes, així com per la proximitat de la zona d'activitat econòmica del municipi veí de la Selva del Camp, els quals en confereixen, funcionalment, els trets i característiques singulars del seu paisatge, emplaçat entre aquestes dues unitats biogeogràfiques.

En aquest aspecte, doncs, l'objectiu establert per al planejament és, pròpiament, el de desenvolupar un marc territorial per a la potencial implantació d'infraestructures d'energies renovables, cas de les plantes solars fotovoltaïques, acord amb el context definit i territorialment pel Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona per al municipi de l'Albiol, d'on destaca que, **pràcticament, en la seva totalitat, el Sòl no urbanitzable es correspon bé amb el Sòl de protecció especial, bé amb el Sòl deprotecció especial PEIN i/o Xarxa Natura 2000, d'acord amb els límits de l'espai natural de protecció Muntanyes de Prades, on cal destacar que aquest representa el 54% de la superfície total del municipi, bé pròpiament amb el Sòl de protecció especial, dins la seva àrea d'influència territorial, en el seu paper com a estructurador del sistema d'espais lliures, afavorint el manteniment de la qualitat ambiental i ecosistèmica dels seus sistemes naturals, així com possibilitant el manteniment de la connectivitat territorial i permeabilitat biològica actuant com a espai connector.**

Així, el Sòl de protecció preventiva, tal i com s'ha indicat anteriorment, resta acotat territorialment a una petita porció del seu terme municipal, que s'estén entre la xarxa viària local i el nucli de les Masies Catalanes que, al llarg d'aquestes darreres dècades, s'ha erigit com el principal nucli habitat residencial del municipi, en detriment del seu nucli històric, en l'actualitat reflexe del progressiu despoblament i localitzat al bellmig del territori de muntanya i forestal d'aquest.

La rellevància ambiental i ecosistèmica, els valors patrimonials i els valors paisatgístics que presenta el municipi de l'Albiol, han comportat, de fet, la seva inclusió en la delimitació territorial com a futur Parc Natural, actualment en fase d'informació pública el **Projecte de decret de declaració del Parc Natural de les Muntanyes de Prades, Poblet i la Serra de la Llena**, fet que suposarà l'increment de superfície de protecció per l'espai natural protegit fins un 77% respecte a la superfície del municipi, i, per tant, en suposarà el seu element territorial estructurador i, alhora, vertebrador, respecte els objectius de sostenibilitat i, tanmateix,

viabilitat futures de promoció i desenvolupament socioeconòmic local per a l'Albiol, on, entre d'altres, cal incorporar els objectius de descarbonització i reducció d'emissions en relació a la Transició energètica.

El desenvolupament, per tant, d'una figura de planificació i ordenació de les energies renovables, cas de les plantes solars fotovoltaïques i les instal·lacions per a l'emmagatzematge de l'energia elèctrica mitjançant bateries, permet establir una delimitació i/o zonificació objectiva, oportuna i, en tot cas, limitada territorialment, acord amb l'encaix dels diferents objectius criteris establerts territorialment i ambientalment per a aquestes d'acord amb el Decret Llei 16/2019, amb la resta de vectors i criteris d'àmbit local, fet que dona oportú compliment a les expectatives d'acotament en l'àmbit local que reflecteix el propi PLATER, no obstant, identificades, valorades i efectuades territorialment a nivell gràfic d'ordenació (delimitació de zones admissibles o aptes), i, de forma coherent i justificada, en possibilita una proposta prèvia, sustentada per la pròpia definició de la figura de planejament urbanística (modificació del planejament general) i, en tot cas, pel propi procediment d'avaluació ambiental estratègica al qual se sotmet d'acord amb la Llei 21/2013, d'avaluació ambiental.

En aquest sentit, cal destacar l'expressat en el Document d'abast emès per l'Oficina Territorial Ambiental dels Serveis Territorials a Tarragona del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica en relació al context singular del municipi de l'Albiol:

Per tant, de facto, amb les directrius actuals, independentment que s'aprovi aquesta modificació puntual per la implantació d'energies renovables al terme municipal de l'Albiol, només els terrenys situats a l'extrem oriental del TM, al sud de Les Masies Catalanes, són aptes per la implantació de plantes solars fotovoltaïques (PSFV) i les seves línies elèctriques d'evacuació, que no siguin d'autoconsum, amb una potència superior a 100 KW.

També es destaca la valoració en relació a la proposta de planejament efectuada per la Comissió Territorial d'Urbanisme del Camp de Tarragona, en sessió d'11 de març de 2025, on s'expressa:

... l'Ajuntament de l'Albiol proposa la modificació descrita anteriorment, per tal de regular una utilització equilibrada del sòl no urbanitzable del municipi, sobretot pel que fa als sòls d'especial protecció, a la preservació del paisatge i al control de l'especulació circumstancial que es pugui generar.

...

La proposta ja contempla la definició i diferenciació d'aquestes categories de sòl definides en el Pla Territorial, i a més exclou dels àmbits de PEIN, Xarxa Natura 2000 o de la proposta d'ampliació del Parc Natural la possibilitat d'implantar PSFV fet que es valora favorablement.

D'acord amb aquest procediment, l'Ajuntament de l'Albiol ha procedit en data de 15 de juliol de 2026 a l'aprovació inicial de la MODIFICACIÓ PUNTUAL NÚM. 3 DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES DE PLANEJAMENT DE L'ALBIOL PER A LA REGULACIÓ DE LA IMPLANTACIÓ DE PLANTES D'ENERGIES RENOVABLES EN SNU, amb la qual es garanteix l'adequació i compliment urbanístic en el marc de planejament territorial i plans concurrents d'indústria, on cal considerar aquesta, més enllà dels objectius sectorials establerts inicialment respecte el vector de l'energia, acord amb el grau de vulnerabilitat respecte la potencial implantació d'aquesta tipologia d'infraestructures, la capacitat d'acollida del territori establerta a nivell local i, en tot cas, la preservació dels valors patrimonials i identitaris del municipi, així com la seva viabilitat i

sostenibilitat futures, on la promoció de les energies renovables i, per tant, l'assoliment dels objectius energètics, s'assoleixin gradualment en previsió del seu topall, tot i que, racionalment i coherentment determinats, acord amb el context territorial i la matriu biofísica que els acullen i els aporten en forma de quota de contribució territorial solidària a la resta del territori.

La MP és motivada per les següents raons i motius d'interès públic:

- a) Protegir els sòls d'interès mediambiental i agrològic, el patrimoni etnològic, arquitectònic, cultural i natural i els paisatges mosaic de policultiu mediterrani.
- b) Reduir l'impacte paisatgístic tant de les plantes i els seus elements constitutius (mòduls, edificacions annexes, bateries) com de les possibles línies d'evacuació, per exemple amb el soterrament de les línies d'evacuació o la limitació en la seva implantació en els espais més exposats visualment.
- c) Garantir una correcta integració paisatgística de les noves línies d'evacuació, distribució i transport al seu pas pel municipi.
- d) Potenciar una correcta integració d'aquestes activitats a l'estructura agrària territorial.
- e) Garantir un correcte desenvolupament urbanístic del municipi amb característiques de muntanya i poc recurs de sòl disponible.

Donada la manca d'un marc regulador específic en les NNSS vigents, la MP incorpora aquelles determinacions normatives en relació a l'admissibilitat dels usos considerats i, en tot cas, acord amb els objectius i motivacions anteriorment indicades, de les quals, l'articulat del Decret Llei 16/2019 (TC) no en pot fer una concreció oportuna i/o acotada a nivell de municipi de l'Albiol, cas dels nuclis de població dispersa que defineixen històricament l'estructura de l'àmbit del Sòl no urbanitzable al que es vinculen, cas dels masos, on, tot i la relativa reduïda extensió territorial del municipi i el seu component orogràfic més o menys abrupte, s'hi cataloguen un total de 41 masos i cases rurals, les construccions i elements de pedra seca, la ramaderia extensiva de pastura de ramats, que s'estén fins un 25% respecte la superfície total del terme municipal, i els miradors i punts d'observació del paisatge.

Tanmateix, tot i que la MP no introdueix el concepte de la demanda energètica municipal, basant-se en l'establert inicialment a la Disposició addicional primera del Decret 24/2021, posteriorment modificat pel Decret Llei 22/2025, de 28 d'octubre, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya, destaca el paper de l'Ajuntament de l'Albiol en relació a la seva inclusió en el Pacte d'Alcaldes per a l'Energia Sostenible l'any 2014, on prenent les dades de referència aportades en el document de referència ***Determinació del potencial d'autoabastiment elèctric dels municipis de la demarcació de Tarragona a partir d'energia fotovoltaica i eòlica instal·lada en entorns urbans de la Diputació de Tarragona, del Març de 2022***, elaborat pel Departament de Geografia de la Universitat Rovira i Virgili per a la Diputació de Tarragona (Projecte URV.FC03.01.00 (2021/ 09) Conveni marc DIPTA-URV 2020-2023), atès que el sòl és un recurs limitat, comporta també la configuració de models d'ocupació del sòl que evitin la dispersió en el territori, afavoreixin la cohesió social, considerin la rehabilitació i la renovació en sòl urbà, atenguin la

preservació i la millora dels sistemes de vida tradicionals a les àrees rurals i consolidin un model de territori globalment eficient.

En aquest cas, doncs, el municipi de l'Albiol ha mostrat una preocupació social envers la implantació de grans plantes solars, cas de l'autorització administrativa i recent implantació actual d'una planta solar fotovoltaica (PSFV LAS LOMAS), amb una potència instal·lada de fins 4,95 MW i d'una superfície de 8,34 ha, fet que en compromet la viabilitat i funcionalitat del propi Sòl de protecció preventiva que l'acull en relació a la capacitat de desenvolupament i sostenibilitat futures del nucli poblacional de les Masies com a motor socioeconòmic consolidat del municipi de l'Albiol. Així, la implantació de les energies renovables en l'actualitat conformen el següent escenari:

1r. Incidència ambiental progressiva de caràcter sinèrgic i acumulatiu associada a la potencial autorització generalitzada de projectes de infraestructures de generació energètica a partir de fonts renovables que suposin la seva concentració territorial massiva, superant la capacitat de càrrega del municipi, o bé la seva dispersió territorial indiscriminada, no racional i no coherent amb el context ambiental i valors patrimonials del mateix, d'on destaca el paisatge de muntanya i forestal, de connexió amb les Muntanyes de Prades, associat a les terres de conreu de secà de l'interior prelitoral i com a pastures de ramaderia extensiva, conformant el mosaic d'espais agroforestals de gran valor ecosistèmic i identitari, que s'estenen cap al sud del terme, definit per la presència antròpica de tipologia residencial i d'infraestructures viàries i de connexió amb el Camp de Tarragona.

PRESERVACIÓ TERRITORIAL DEL SNU DE PROTECCIÓ

2n. Manca de control i de capacitat de gestió administrativa local efectives sobre les diferents fases de tramitació dels expedients de sol·licitud d'autorització administrativa dels projectes de promoció de les energies renovables.

DETERMINACIÓ DEL PROCEDIMENT ADMINISTRATIU MUNICIPAL

3r. Manca de planificació a nivell territorial en la implantació participada del territori i els agents locals en la presa de decisions del model territorial i de desplegament de les energies renovables en relació a les seves competències administratives i, per extensió, a nivell territorial.

IMPLANTACIÓ TERRITORIAL RACIONALITZADA I COHERENT

4t. Impossibilitat de proporcionar un marc territorial definit, estructurat i regulat de forma coherent amb les directrius i normativa sectorial en matèria de transició energètica davant el repte del canvi climàtic i descarbonització de l'economia local, i, tanmateix, viable i sostenible per a les generacions futures.

CONTRIBUCIÓ LOCAL A LA DESCARBONITZACIÓ TERRITORIAL

El PLATER, per tant, ha de contemplar d'acord amb la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, en relació al Pacte Nacional per a la Transició Energètica, (PNTE), aprovat per Acord del Govern el 31 de gener de 2017, que expressa, entre d'altres criteris, en el seu Eix 4, Eix 6, Eix 7:

- Fomentar la implantació de les energies renovables autòctones mitjançant una planificació territorial que determini les millors ubicacions possibles, des del punt de vista de l'aprofitament energètic i de l'impacte ambiental, atenent a les possibilitats i característiques pròpies de cada lloc, i que faciliti els projectes dels agents interessats, potenciant la participació del territori en el desenvolupament dels propis projectes.*
- Integrar els projectes d'energies renovables amb la realitat social i econòmica del territori, aconseguint que els beneficis reverteixin en el desenvolupament del propi territori tant com sigui possible, de manera que accepti els projectes i assumeixi de forma consensuada les infraestructures i inversions necessàries.*
- Donar a la societat un paper clau en la construcció del nou model energètic de Catalunya. Per tal que les polítiques energètiques es dissenyin en clau de sostenibilitat i es puguin aplicar de manera eficaç, cal col·locar la ciutadania i les empreses en el centre de la reflexió, del canvi i de la presa de decisions que impulsin la transició cap al nou model energètic.*
- Cal dotar els municipis d'eines que els permetin exercir el seu paper d'actors centrals en la transició energètica cap a un model descentralitzat i lligat al territori. En aquest sentit, per exemple, cal prestar-los suport per a l'assoliment dels objectius del Pacte dels Alcaldes per una energia sostenible, iniciativa promoguda per la Unió Europea.*

Davant del potencial increment en el nombre d'infraestructures que comportin un evident consum del Sòl no urbanitzable, i, conseqüentment la generació, tant d'efectes d'incidència ambiental, paisatgística, patrimonial i socioeconòmica desfavorables, com d'efectes de desequilibri territorial en relació al propi context i matriu biofísica del municipi, la MP aporta el corresponent estudi multicriteri, on incorpora la identificació, valoració i delimitació en relació al grau de vulnerabilitat en relació a la implantació de les energies renovables, específicament per a les plantes solars fotovoltaïques i instal·lacions per a l'emmagatzematge de l'energia elèctrica mitjançant bateries, així com infraestructures elèctriques complementàries d'evacuació, transport i distribució.

Així, respecte a la proposta de zonificació escollida per a l'admissibilitat d'aquesta tipologia d'infraestructures, es destaquen les següents condicions d'acotament singulars arran del context local del municipi de l'Albiol:

... és una proposta que conjumina la necessitat de possible extensió de la urbanització de Masies Catalanes que acull la major part de la població del municipi (segons estratègia de desenvolupament del Pla territorial) amb els criteris territorials, paisatgístics i ambientals (tenint en compte el perímetre proposat com a futur Parc Natural actualment en tràmit) aplicats, així com els requeriments del document d'abast i els diferent sinformes sectorials. Dona la possibilitat de superfícies d'implantació de PSV potencials al terme de 0,35% de la superfície total del terme municipal, i del 0,76% del terme municipal fora del PEIN.

Tanmateix, complementàriament, aquesta cal determinar-la d'acord amb els criteris de proporcionalitat en relació al dimensionament i característiques constructives d'aquestes infraestructures, les quals, han de compatibilitzar-se amb la resta d'usos i, en tot cas, aprofitaments establerts per al Sòl no urbanitzable, on cal evidenciar que la Llei 3/2019, del 17 de juny, dels espais agraris, determina com a objecte en l'art. 1, el de:

... regular la planificació i la gestió dels espais agraris de Catalunya i llur conservació i protecció, el règim jurídic que els és aplicable i els supòsits i les modalitats d'intervenció pública, per a assegurar que el sector agrari la pugui emprar de la manera més beneficiosa possible, amb la finalitat de produir aliments, en el marc d'una activitat agrària econòmicament viable, d'una manera sostenible i respectuosa amb el medi ambient, d'acord amb la legislació ambiental i amb l'horitzó d'assolir la sobirania alimentària de Catalunya, de conformitat amb la normativa vigent.

Aquest aspecte es correlaciona de forma evident en la valoració que fa el PLATER respecte als condicionants agrícoles, on, d'acord amb l'establert al Decret Llei 16/2019, s'estableixen normativament d'acord amb les diferents capacitats agrològiques dels sòls, l'admissibilitat envers la implantació de les infraestructures de les generació, emmagatzematge i transport energètic. Amb tot, però, en cap cas, el PLATER en fa una valoració i/o interpretació objectiva i acotada a escala local en relació als sòls d'aprofitament agrícola en actiu, específicament, amb valors agrològics i/o sòls de Classe III i Classe IV, considerats genèricament com a zones de relativa baixa vulnerabilitat davant el canvi d'ús del sòl previst per la incorporació bàsicament de plantes solars fotovoltaïques i instal·lacions per a l'emmagatzematge de l'energia elèctrica mitjançant bateries (referides majoritàriament a la seva tipologia *stand alone*), on, no obstant, històricament, al territori de l'interior prelitoral han estat aprofitats per al conreu de secà, corresponents a conreus llenyosos, de relativa baixa productivitat, però, extensius en cobertura territorial, cas de l conreu de l'avellaner, l'ametller i, en les darreres dècades, l'olivera, en relació al municipi de l'Albiol, inclòs parcialment en la delimitació del Paisatge d'atenció especial de l'avellaner i, conseqüentment, de gran rellevància i pes específic sobre l'economia local del municipis d'àmbit rural d'aquesta zona territorial a cavall entre les Muntanyes de Prades i el Camp de Tarragona.

Aquesta tipologia de conreus de secà defineixen un paisatge amb trets propis i singulars de la identitat territorial d'aquestes comarques, sovint sotmeses a marcades pressions en relació al sistema d'espais oberts per implantació progressiva de noves infraestructures viàries, línies elèctriques àeries d'alta tensió, instal·lacions de gestió de residus, desenvolupament de zones d'activitat econòmica industrial, i, fins i tot, la urbanització residencial aïllada en nuclis dispersos, generant una evident fragmentació del Sòl no urbanitzable i, conseqüentment, la consolidació de nous espais artificialitzats, i, per tant, reduint-lo en superfície contínua i amb presència dels usos genèrics i propis de la seva tipologia, vinculada en la totalitat dels paràmetres de valoració, al sòl forestal, al sòl agrari i, per coexistència entre aquests, als espais agroforestals, claus davant la viabilitat i perdurabilitat funcional, tant ecosistèmica, com patrimonial i socioeconòmica, dels paisatges que el conformen.

Específicament, en relació a la unitat de paisatge UP17. Conca d'Alforja-Vilaplana, com a àrees de foment de la gestió, s'indica:

- Urbanitzacions aïllades situades a l'est del nucli d'Alforja (Portugal i les Barqueres), al nord de les Borges del Camp (Aires del Camp), al nord de Maspujols (Roquesbrunes), entre Castellvel i Almoster (La Flor del Camp, Castellmoster), i la urbanització **Les Masies Catalanes**. Evitar un major creixement, tant de les existents com de noves urbanitzacions, **impulsant la millora de la qualitat estètica i ambiental integral (accessos, perifèries, regulació de les tipologies constructives i dels tipus de cobertes i els codis cromàtics en les edificacions,...), i adaptant el planejament a la realitat urbanística existent**. No permetre la implantació de noves urbanitzacions ni assentament dispersos.

Aquest encaix s'evidencia, en el cas de la zonificació fotovoltaica, per la correlació de sòl considerat apte, on la MP reflecteix les motivacions i valoracions específiques identificades a nivell local, acord amb la singularitat del municipi de l'Albiol, efectuant una delimitació d'acord amb les determinacions d'ordenació següents:

- a) Es consideren **no aptes** per la implantació de plantes solars fotovoltaïques de producció d'electricitat amb fonts renovables superiors a 500 kW els sòls que d'acord amb la cartografia no queden reflectits en el plànol.
- b) Es consideren **aptes** els sòls on es poden implantar plantes solars fotovoltaïques superiors a 500 kW d'acord amb la cartografia proposada, en sòl de protecció especial o preventiva.
- c) La regulació prevista per aquesta modificació només regula la implantació de plantes de producció d'electricitat solar fotovoltaica amb fonts renovables en sòl no urbanitzable que són d'una potència superior a 500 kW. No inclou les instal·lacions de potència inferior a 500 kW. No és l'objecte d'aquesta Modificació regular les plantes PSFV en funció de si són d'autoconsum o no.

Així, es destaca la capacitat de la figura de planejament proposada en acotar de forma racional i coherent, amb l'objectiu de preservar la matriu d'espais lliures del municipi, així com respectar el marc de planificació territorial, bàsicament, pel que respecte al Sòl de protecció especial, en previsió de la futura aprovació d'un marc territorial de protecció específica com a Parc Natural i, tanmateix, acord amb la **priorització del Sòl de protecció preventiva en relació a la capacitat d'acollida d'aquesta tipologia d'infraestructures, establint una admissibilitat acotada i, alhora, aïllada i esponjada estructuralment, en previsió de l'assoliment dels objectius energètics establerts, on, en el cas dels predeterminats en el PLATER en fotovoltaica són assolits amb escreix en l'actualitat respecte a l'any 2030, en un 260%, i, tanmateix, ja representen el 75% respecte a les perspectives per a l'any 2050.**

Per tant, la figura de planejament proposada respon als diferents objectius establerts a nivell local en relació a la materialització i desenvolupament territorial futura previsible en l'àmbit local del municipi de l'Albiol, respecte a la capacitat d'acollida real respecte del Sòl no urbanitzable, acord amb la potencial implantació, present i, en tot cas, futura, de les infraestructures de promoció de les energies renovables; parcs eòlics, plantes solars fotovoltaïques i instal·lacions per a l'emmagatzematge de l'energia elèctrica mitjançant bateries, i on, aquesta, per tant, donarà compliment a l'assoliment dels objectius energètics en els diferents escenaris temporals establerts en el PROENCAT, tanmateix, d'una forma racional, justificada i objectiva i, en cap cas, imposada per un règim de planificació sectorial i jeràrquicament superior a nivell jurídic, acord amb l'aportació de la contribució solidària a nivell local assumida per part

del propi municipi en contribució de l'assoliment dels objectius energètics contemplats finalment a nivell global de Catalunya.

Finalment, en el cas de la zonificació proposada en el PLATER per a la potencial implantació de l'energia eòlica, tot i que la proposta de planejament a nivell local no s'incorpora a la MP, caldria considerar la potencial viabilitat i desenvolupament d'aquesta tipologia de generació energètica en relació al municipi de l'Albiol, de relatiu baix nivell de potencial recurs eòlic i, en tot cas, corresponent al seu extrem nord-occidental, tanmateix, avaluada i, en tot cas, determinada objectivament, en la seva extrapolació a nivell comarcal en base a la demanda energètica municipal contemplada en base a les previsions locals del Camp de Tarragona efectuades l'any 2022, on, d'altra banda, és concluent l'aplicació d'estrictes limitacions respecte la potencial implantació de parcs eòlics en el municipi, on el dimensionament i les característiques constructives de les infraestructures actuals evidencien un marcat factor de desproporcionalitat territorial, alhora que en generen uns efectes de caràcter acumulatiu i sinèrgic d'afecció no prevista ni avaluada degudament en el PLATER, i, per tant, evitant que aquesta superi en escreix la capacitat d'acollida del territori a nivell local, generant-se, per tant, efectes d'incidència ambiental i ecosistèmica evidents sobre els seus valors i patrimoni natural, fet que contradiu el mateix objectiu establert al PLATER d'assolir un encaix dels objectius energètics eòlics a assolir finalment en un àmbit de delimitació territorial comarcal.

En aquest sentit, la potencial implantació eòlica territorialment extensiva com a conseqüència d'un posicionament predeterminat i induït davant la pressumpta minimització del grau d'afecció al Sòl no urbanitzable, més enllà dels seus efectes d'incidència tant visual com paisatgística ja valorats al llarg del present document, comporta interpretar erròniament que l'estructura rural i agroforestal que es manté històricament vinculada als trets singulars del municipi de l'Albiol, on es presenten tot un seguit d'efectes d'impacte a nivell local que cal considerar com a justificació objectiva davant la limitació proposada en la MP:

- les condicions estructurals dels camins existents únicament són aptes per a l'accés de vehicles de tipologia agrària i/ de dimensions mitjanes (cotxes i furgonetes), i, en cap cas, adequats en la fase executiva dels projectes, per a la circulació de grans vehicles pesants i maquinària d'obra, pel que han de ser notòriament modificats d'acord amb el dimensionament dels nous vials projectats.
- en cap cas, es pot considerar aprofitament i/o adequació o condicionament de camins existents, així com la construcció de nous camins d'accés d'acord amb l'abast i cobertura territorial i dimensionament dels vials pretesa, tot i la presència relativament propera de la xarxa viària principal local.
- la projecció de les plataformes de suport per als aerogeneradors, actualment superiors als 500 m², i zones d'ocupació i/o servitud permanents, comporten l'afecció directa de les finques de conreu i/o el seu fraccionament evident, amb la pèrdua efectiva de gran part del sòl actualment en règim de producció agrícola.

Aquesta industrialització del context rural, deguda a la tipologia, dimensionament i característiques constructives de les infraestructures, on cal posar en rellevància les extraordinàries dimensions que presenten la base estructural i funcional dels centres generadors energètics eòlics, cas dels aerogeneradors, comporten una evident afecció visual i, alhora, distorsió dels trets paisatgístics que defineixen els valors del

paisatge del municipi, on majoritàriament es presenten pendent >20% del terreny, de marcat acaràcter forestal i zones agroforestals en mosaic, base per a una ramaderia extensiva de pastura, i que, en conjunt, en conforma un paisatge d'evocació històrica i etnològica de l'interior del Baix Camp.

Específicament, en relació a les unitats de paisatge UP6. La Mussara i UP17. Conca d'Alfroja-Vilaplana, com a àrees de foment de la gestió, s'indica:

- ***Masses forestals que ocupen la pràctica totalitat de la unitat, compatibilitzant-ne la gestió forestal amb la preservació dels seus valors, així com emprenent mesures per a la reducció del risc d'incendis forestals.***
- *Nuclis rurals de La Febró, Capafonts, Mont-ral, l'Albiol, i La Riba. Mantenir l'aspecte compacte i integrar les noves construccions al paisatge preexistent.*
- ***Mosaics agroforestals de conreus d'avellaner i boscos mixtos d'alzina i pi blanc que ocupen bona part de la conca, i que actuen com a zona de transició paisatgística entre la plana agrícola del Baix Camp i les extenses masses forestals de la Mussara, a la vegada que introdueixen elements de biodiversitat, i de discontinuïtat enfront els incendis forestals. Per la seva singularitat, s'haurien de revaloritzar.***

En aquest sentit, cal concloure que, l'establiment d'un marc de planejament local i àmbit regulador i normatiu respecte el Sòl no urbanitzable per aquesta tipologia d'usos i infraestructures, d'altra banda, amb possibilitat futura de revisió i/o nova modificació d'acord amb el marc de planejament territorial i/o el marc legislatiu i regulador normatiu sectorial en matèria energètica vigents, pot garantir la capacitat de control i seguiment a nivell local esperat d'acord amb les competències urbanístiques i de prevenció, control i seguiment dels usos, les infraestructures i/o les activitats d'incidència sobre el Sistema d'espais lliures, que aportin el grau de garantia oportú i, en cap cas, induït i/o imposat, en relació a la progressiva capacitat, tant de generació, com, en tot cas, de gestió energètica, del municipi en relació a la seva contribució territorial a nivell conjunt, i on, alhora, el Sòl no urbanitzable no es correspongui, interpretat de forma banalitzada, com a suport físic per aquestes infraestructures i rendibilitats econòmiques mercantils sota el paraigua dels objectius energètics establerts a nivell global territorial, sinó, per possibilitar una ordenació racional, coherent, equitativa de les mateixes i, alhora, en contempli el seu retorn efectiu cap al propi municipi i, de forma especialment significativa, cap a la seva població i ciutadania, tot possibilitant el manteniment dels trets singulars que, en conjunt, territori i població, confereixen els trets paisatgístics i identitaris d'aquest.

Així, de forma especialment singular, es valora en relació a la proposta de zonificació èolica aportada pel PLATER, la d'establir la totalitat del municipi de l'Albiol com a zona no apta d'acord amb la preservació dels valors ecosistèmics i naturals vinculats al seu context territorial i matriu biofísica, d'on destaca la seva inclusió majoritària en relació a la delimitació del futur Parc Natural de les muntanyes de Prades, Poblet i la Serra de la Llena.

ANNEXES

- PLÀNOL DE SOBREPOSICIÓ ZONIFICACIÓ MP | PLATER (FV) - L'ALBIOL
- PLÀNOL DE SOBREPOSICIÓ ZONIFICACIÓ MP | PLATER (FV) | DELIMITACIÓ PARC NATURAL MUNTANYES DE PRADES, POBLET I SERRA DE LA LLENA - L'ALBIOL
- PLÀNOL DE SOBREPOSICIÓ ZONIFICACIÓ MP | PLATER (EO) | DELIMITACIÓ PARC NATURAL MUNTANYES DE PRADES, POBLET I SERRA DE LA LLENA | ESPAI VITAL ÀGUILA CUABARRADA - L'ALBIOL

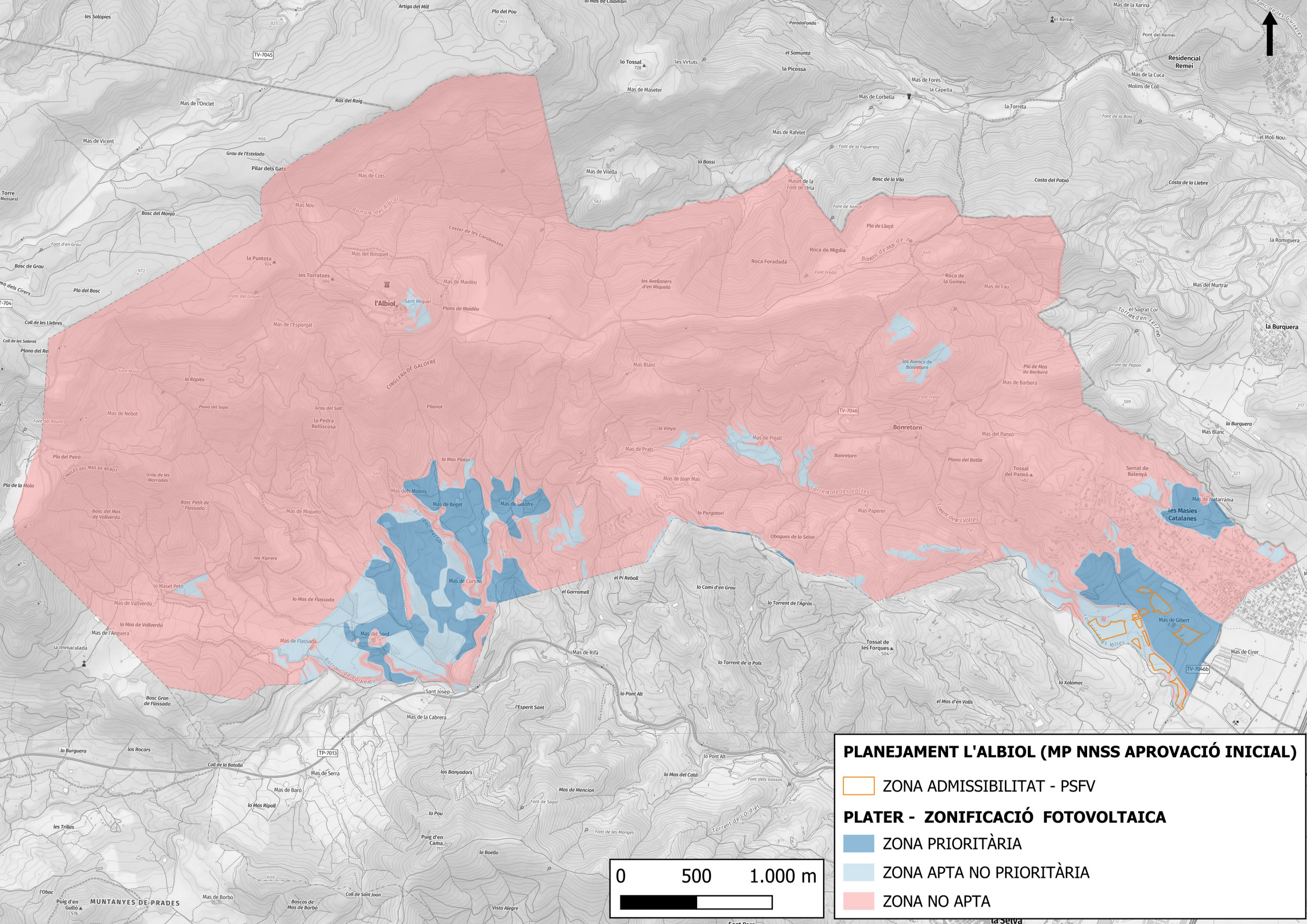
DOCUMENTACIÓ COMPLEMENTÀRIA APORTADA PER L'AJUNTAMENT EN RELACIÓ A L'INFORME

- MODIFICACIÓ PUNTUAL NÚM. 3 DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES DE PLANEJAMENT DE L'ALBIOL PER A LA REGULACIÓ DE LA IMPLANTACIÓ DE PLANTES D'ENERGIES RENOVABLES EN SNU | APROVACIÓ INICIAL | NOVEMBRE DE 2025. (DOCUMENT UNITARI)
- ANUNCI D'ACORD DE LA MODIFICACIÓ PUNTUAL NÚM. 3 DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES DE PLANEJAMENT DE L'ALBIOL PER A LA REGULACIÓ DE LA IMPLANTACIÓ DE PLANTES D'ENERGIES RENOVABLES EN SNU | SESSIÓ ORDINÀRIA DEL PLE DE 15 DE JULIOL DE 2026 | BOPT 17/07/2026.

Alfred Ventosa i Carulla
YXART DE MORAGAS, ADVOCATS

Jordi Escolà Rovira
BIÒLEG. Col. 764 COAMB.

17 de juliol de 2026.

PLANEJAMENT L'ALBIOL (MP NNSS APROVACIÓ INICIAL)

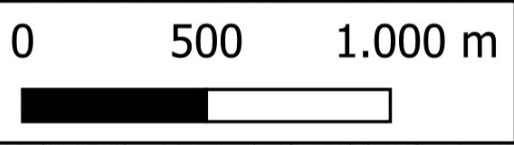
 ZONA ADMISSIBILITAT - PSFV

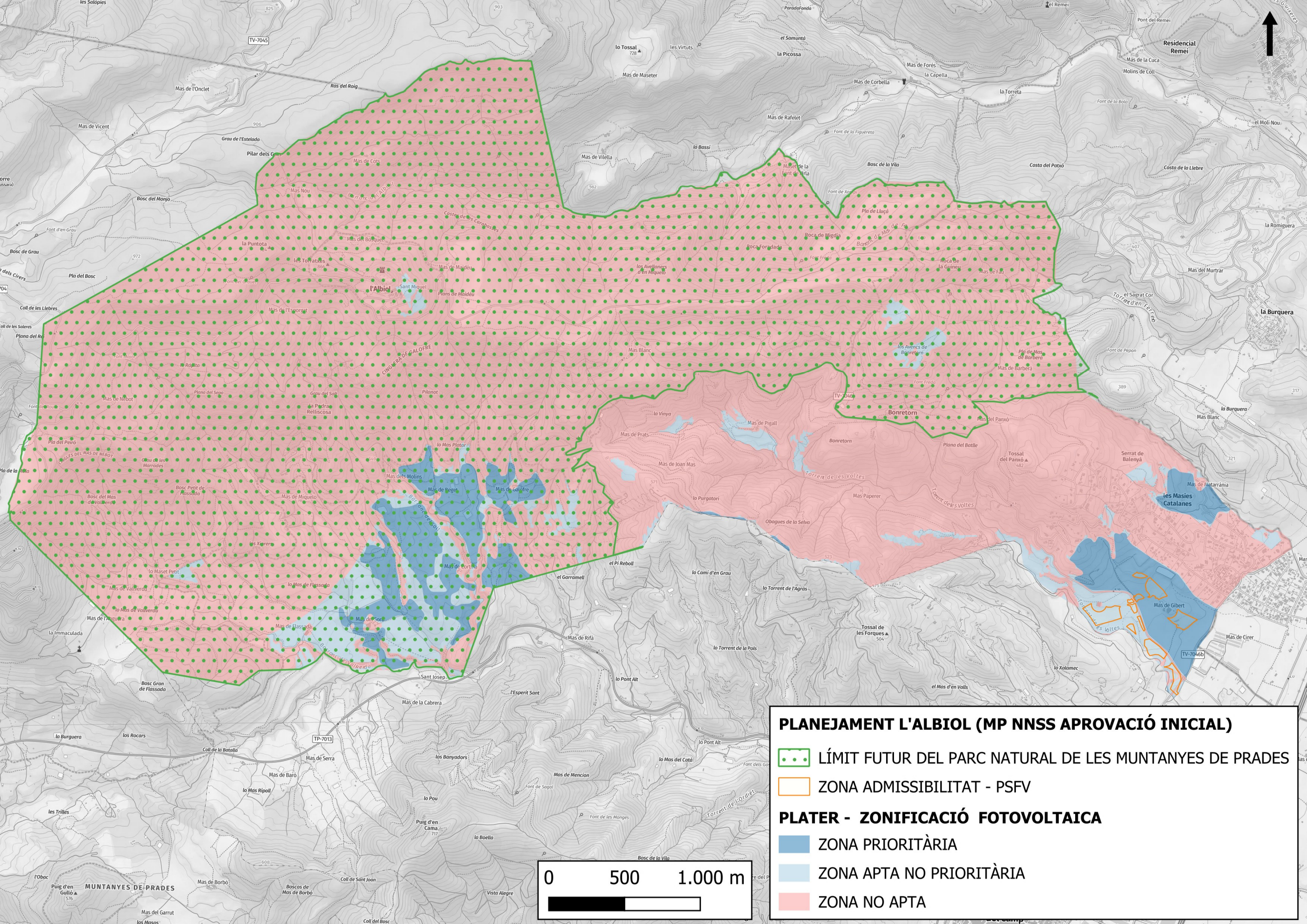
PLATER - ZONIFICACIÓ FOTOVOLTAICA

 ZONA PRIORITÀRIA

 ZONA APTA NO PRIORITÀRIA

 ZONA NO APTA

PLANEJAMENT L'ALBIOL (MP NNSS APROVACIÓ INICIAL)

LÍMIT FUTUR DEL PARC NATURAL DE LES MUNTANYES DE PRADES

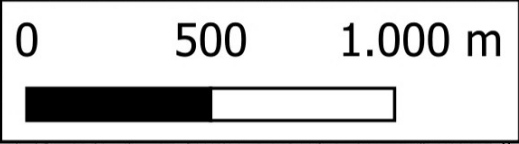
ZONA ADMISSIBILITAT - PSFV

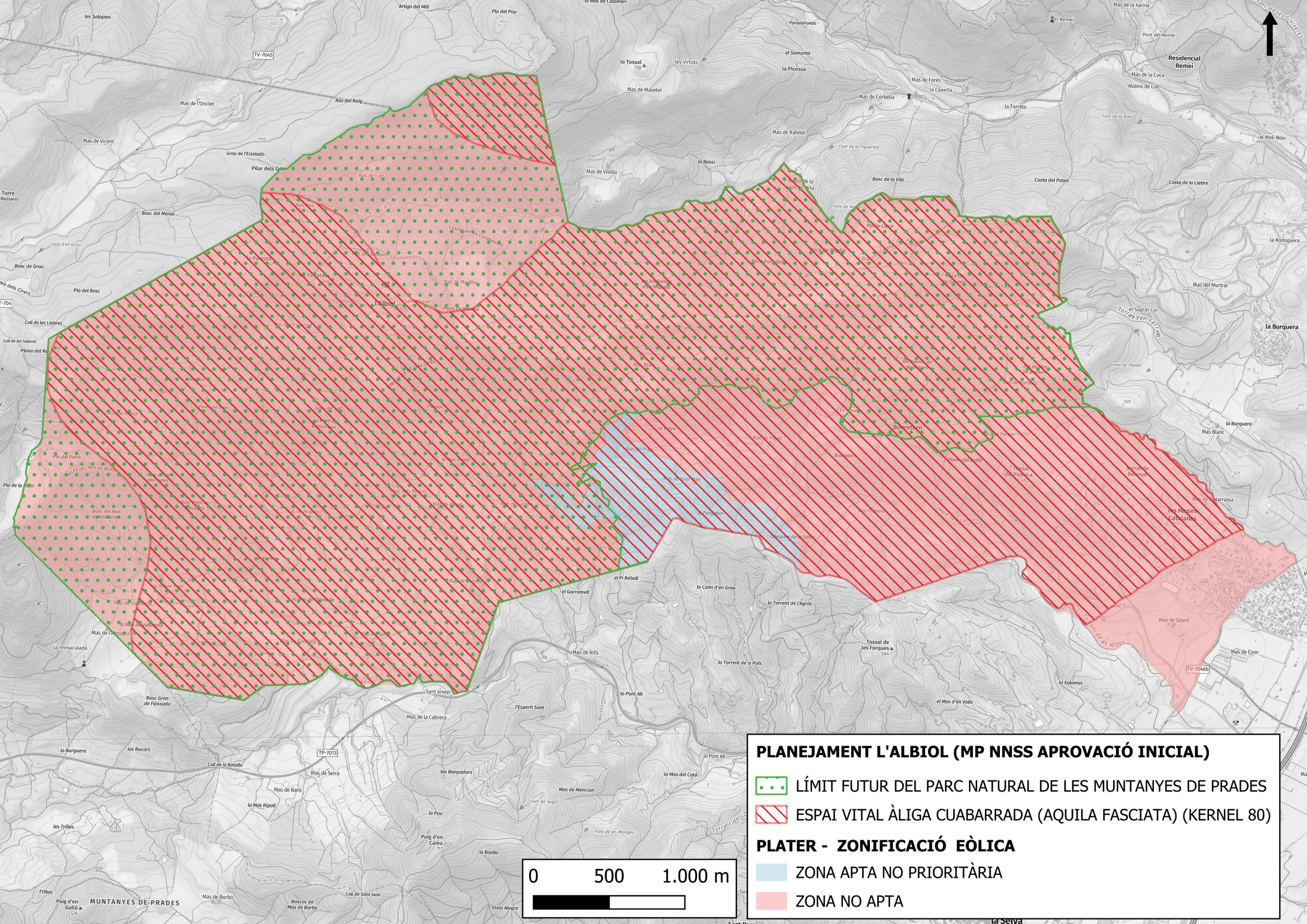
PLATER - ZONIFICACIÓ FOTOVOLTAICA

ZONA PRIORITÀRIA

ZONA APTA NO PRIORITÀRIA

ZONA NO APTA

PLANEJAMENT L'ALBIOL (MP NNSS APROVACIÓ INICIAL)

 LÍMIT FUTUR DEL PARC NATURAL DE LES MUNTANYES DE PRADES

 ESPAI VITAL ÀLIGA CUABARRADA (AQUILA FASCIATA) (KERNEL 80)

PLATER - ZONIFICACIÓ EÒLICA

 ZONA APTA NO PRIORITÀRIA

 ZONA NO APTA

